

18 Трета Книга Езри.

1,1 Книга пророка Езри, сина Сарая, сина Азарая, сина Гелкія, сина Салами, сина Садока, сина Ахитова, 2 сина Ахія, сина Фінееса, сина Гелі, сина Амерія, сина Азія, сина Марімота, сина Арни, сина Озії, сина Ворита, сина Авіссея, сина Фінееса, сина Елезара, 3 сина Аарона з племені Левія, який був полонений в країні Медів, в царство Артаксеркса царя персів. 4 І до мене було Господнє слово, кажучи: 5 Іди, сповісти моєму народові їхні злі діла і їхнім синам лукаві вчинки, які вчинили супроти Мене, щоб сповістили синам їхніх синів, 6 бо в них помножилися гріхи їхніх батьків. Бо забувши про Мене, принесли жертви чужим богам. 7 Чи не Я їх вивів з землі Єгипту, з дому рабства? Вони ж розгнівали Мене і відкинули мої ради. 8 Ти ж острижи волосся твоєї голови і вкинь на них всі зла, томущо не послушалися мого закону, нарід же розпущений. 9 Доки терпітиму їх, яким Я дав стільки добра? 10 Я скинув задля них багатьох царів, Я побив Фараона з його слугами і все його військо. 11 Я вигубив всі народи з перед їхнього лица і на сході двох областей Я розсіяв народи Тиру і Сидону і Я вигубив всіх їхніх ворогів. 12 Ти ж говори до них, кажучи: Так говорить Господь: 13 Явним є, що Я провів вас через море і приготував вам прохідні стежки в непрохідних, Я вам дав як вождя Мойсея і Аарона священика. 14 Я вам дав світло стовпом огня і Я зробив у вас великі чуда. Ви ж про Мене забули, каже Господь. 15 Так говорить Господь Вседержитель: Перепелиця була вам знаком, Я дав вам табори на оборону і там ви нарікали. 16 І не веселилися ви в моім імені знищенням ваших ворогів, але нарікаєте аж до тепер. 17 Де є добра, які Я вам зробив? Чи не закликали ви до Мене в пустині як ви зголодніли і були спрагнені, 18 кажучи: Навіщо Ти вивів нас в цю пустиню, щоб нас вигубити? Краще було б нам служити єгиптянам, ніж померти в цій пустині. 19 Я болів вашими голосіннями і Я вам дав манну в їжу, ви їли ангельський хліб. 20 Чи не розбив Я скелю як ви були спрагнені, і не потекли подостатком води? Листями дерев Я вас покрити через горяч. 21 Я розділив вам щедри землі, Я відкинув з перед вашого лица Хананеїв і Ферезеїв і Філістимлян. Що ще для вас маю вчинити? говорить Господь. 22 Так говорить Господь Вседержитель: Як ви були спрагнені в пустині при гіркій ріці і хулили моє імя, 23 Я не вкинув на вас огонь задля хули, але, кинувши до води дерево, Я зробив ріку солодкою. 24 Що зроблю з тобою, Якове? Ти не захотів Мене послухатися, Юдо. Перенесуся до інших народів і їм дам моє імя, щоб зберігали мої заповіді. 25 Томущо ви Мене оставили, і Я оставлю вас. Коли ви в Мене проситимете милосердя, не змилюся над вами. 26 Коли заличите до Мене, Я не вислухаю вас. Бо ви нечистими зробили ваші руки кровю, і ваші ноги швидкі, щоб чинити вбивства. 27 Ви оставили не Мене, але себе самих, говорить Господь. 28 Це каже Господь Вседержитель: Чи Я не благовас, як батько синів і як мати дочок і як годувальниця своїх малят, 29 щоб ви були Мені народом і Я вам Богом, і ви Мені синами і Я вам батьком? 30 Я так зібрав вас, як квочка своїх малят під свої крила. Тепер же, що зроблю з вами? Відкину вас від мого лица. 31 Коли ви Мені принесете жертви, відверну від вас моє лице. Бо Я відкинув ваші празничні дні і новомісяці і обрізання. 32 Я післав до вас моїх слуг пророків, яких, взявши, ви забили і роздерли їхні тіла, Я домагатимуся їхньої крови, говорить Господь. 33 Так говорить Господь Вседержитель: Дім ваш вкину

пустим, (а) вас (розкину) так як вітер солому. 34 І сини не матимуть нащадків, томущо оставили з вами мій закон і вчинили те, що погане, супроти Мене. 35 Віддам ваші хати народів, що прийде. Ті, не почувши Мене, повірять, вони, яким Я не показав знаків, зроблять те, що Я заповів. 36 Не побачили пророків і згадають їхню старину. 37 Свідчу про ласку народу, що приходить, якого малята тішаться радістю, тілесними очима не бачачи Мене, духом же повірять в те, що Я сказав. 38 І тепер, батьку, поглянь зі славою і глянь на нарід, що приходить зі сходу, 39 яким Я дам провідництво Авраама, Ісаака і Якова і Осії і Амоса і Міхея і Йойла і Авдії і Йони 40 і Наума і Авакума, і Софонії, Ангея, Закхея і Малахії, який і прозваний був господним ангелом.

2,1 Так говорить Господь: Я вивів з неволі цей нарід, Я дав їм закони через моїх слуг пророків, яких не хотіли слухатися, але відкинули мої поради. 2 Матір, яка їх породила, каже їм: Ідьте сини, томущо Я вдова і покинена. 3 Виховала Я вас з радістю, згубила Я і вас з плачем і смутком, томущо ви згрішили проти Господа Бога і вчинили зло переді мною. 4 Тепер же, що вам зроблю? Бо я є вдовою і опущеною. Ідьте сини, і просіть в Господа милосердя. 5 Бо я тебе, батьку, кличу як свідка до матері дітей, бо не захотіли зберегти мого завіта, 6 щоб ти дав їм замішання і їхню матір на знищення, щоб не було їхнього потомства. 7 Їхні імена хай будуть розсіяні між народами, хай будуть знищені з землі, томущо погордили моїм звітом. 8 Горе тобі Ассуре, який скриваєш в собі неправедних. Згадай поганий народе, що Я зробив Содомі і Гоморрі, 9 яких земля лежить в кавалках смоли і купах попелу. Так як з ними, зроблю з тими, що Мене не слухаються, говорить Господь Вседержитель. 10 Так говорить Господь до Езри: Сповісти моему народові, що дам їм царство Єрусалиму, яке Я дам Ізраїлеві. 11 І візьму Собі їхню славу і дам їм вічні помешкання, які Я їм приготував. 12 Дерево життя буде їм на запашність, і не працюватимуть, ані не трудитимуться. 13 Ідьте і одержите, просіть для себе мало днів, щоб зменшилися; чуйте, вам вже приготовлено царство. 14 Свідчи, свідчи небо і земле, бо Я відкинув зло і створив добро, томущо Я живу, говорить Господь. 15 Мати, обійми твоїх синів, виховай їх з радістю, так як голубка, скріпи їхні ноги, томущо Я тебе вибрав, говорить Господь. 16 І воскресну мертвих з своїх місць і виведу їх з гробівниць, бо Я пізнав в них моє ім'я. 17 Мати синів не бійся, томущо Я тебе вибрав, говорить Господь. 18 Пішлю тобі на поміч моїх рабів Ісаю і Єремію, за їхньою порадою Я освятив і Я тобі приготував дванадцять дерев обложених різними овочами 19 і стільки джерел, що течуть медом і молоком, і сім великих гір, що мають рожу і лілею, в яких радістю сповню твоїх синів. 20 Оправдай вдову, суди сироті, дай потребуєчому, обороняй сироту, зодягни нагого, 21 подбай за хворого і слабого, не насміхайся з кульгавого, поможи каліці, і допусти сліпого до видіння моєї слави, 22 бережи молодого і старого в твоїх мурах, 23 як знайдеш мертвих передай гробниці, і дам тобі перше місце в моїм воскресінні. 24 Стань, народе мій, і успокійся, бо прийде твій спокій. 25 Добра годувальнице, годуй твоїх синів, скріпи їхні ноги. 26 Ніхто з тих слуг, яких Я тобі дав, не згине, бо Я їх домагатимуся з твого числа. 27 Не журися, бо коли прийде день утиску і скрути, інші плакатимуть і будуть сумними, ти ж радітимеш і будеш обильною. 28 Заздритимуть народи і нічого проти тебе не зможуть, говорить Господь. 29 Оборонять тебе мої руки, щоб твої сини не побачили геєнни. 30 Радій мати, з твоїми синами, томущо Я тебе спасу, говорить Господь. 31 Памятай твоїх

синів, що сплять, томущо Я їх виведу з країв землі і вчиню з ними милосердя, томущо Я є милосердним, говорить Господь Вседержитель. 32 Обійми твоїх дітей доки не прийду і сповісти їм милосердя, бо мої джерела переповнені і моєї ласки не забракне. 33 Я Езра одержав наказ від Господа в горі Хорив, щоб я пішов до Ізраїля. Як я прийшов до них, вони мене відкинули і відкинули господний закон. 34 Тому кажу вам, народи, які чуєте і знаєте: Очікуйте вашого пастиря, Він вам дасть вічний спочинок, томущо Він є близько, Той, Хто приходить в кінці віку. 35 Будьте готові до винагороди царства, бо вічне світло світитиме вам на час вічності. 36 Втікайте від тіні цього віку, прийміть насолоду вашої слави. Я свідчу явно моєму спасителеві. 37 Прийміть ввірене Господом і насолоджуйтеся, дякуючи Тому, що покликав вас до небесного царства. 38 Підведіться і станьте і погляньте на число позначених на господний бенкет, 39 які себе перевели від тіні віку, одержали світлу одіж від Господа. 40 Прийми твоє число, Сіоне, і замкни (список) твоїх людей, які сповнили Господний закон. 41 Повним є число твоїх синів, яких ти забажав, проси господню владу, щоб освятився твій нарід, який покликаний від початку. 42 Я Езра побачив на горі Сіон велику юрбу, яку я не зміг почислити, і всі піснями хвалили Господа. 43 І посеред них був молодець з високою поставою, славніший за всіх них, і накладав вінці на голови кожному з них і був дуже прославлений. Я ж чудним (ділом) був захоплений. 44 Тоді я запитав ангела і сказав: Хто ці, Господи? 45 Він, відповідаючи, сказав мені: Це ті, що відклали смертну одіж і взяли безсмертну, тепер вони увінчані і одержують пальми і визнали боже ім'я. 46 І я сказав до ангела: Той молодець хто є, що накладає їм вінці і дає пальми до рук? 47 Він, відповідаючи, сказав мені: Це Син Божий, якого визнали у віку. Бо я почав прославляти їх, які сильно встоялись за господне ім'я. 48 Тоді сказав мені ангел: Іди і сповісти моєму народові, що і скільки побачив ти чудесних (діл) Господа Бога.

3,1 В тридцятому році знищення міста я був в Вавилоні, я Салатііл - той же і Езра, і лежачи на моєму ліжку, я був зажурений і находили мені думки на моє серце, 2 томущо я побачив спустошення Сіона і достаток тих, що жили в Вавилоні. 3 І мій дух був дуже зрушений, і я почав говорити жалібні слова до Всевишнього 4 і я сказав: О Господи Владико, Ти сказав на початку, коли Ти насадив землю, і це Сам, і наказав пороку, 2,5 і дав Адамові смертне тіло. Але і він був діло твоїх рук і Ти вдихнув в нього дух життя, і він став живим перед Тобою. 6 І Ти ввів його до раю, якого насадила твоя правиця раніше ніж прийшла земля. 7 І Ти завіщав цьому одну твою заповідь, і він її переступив, і зараз Ти призначив йому і його народам смерть. І народилися з нього народи і племена, і роди, яким немає числа. 8 І кожний нарід ходив по своїй волі, і чинили безбожне перед Тобою і гордили твоїми заповіддями, і Ти їм не заборонив. 9 Знову ж в часі навів Ти потоп на тих, що мешкали в віку, і Ти вигубив їх. 10 І сталося кожному з них, так як Ада смерть так і цей потоп. 11 Оставив же Ти з цих одного Ноя з своїм домом, з нього всіх праведних. 12 І сталося, коли почали множитися на землі ті, що жили, і помножили синів і народи, і племен (стало) багато, і почали знову чинити безбожність, більше ніж попередні. 13 І сталося, як чинили лукавство перед Тобою, Ти вибрав собі з цих одного, якому ім'я було Авраам. 14 І Ти його полюбив і Ти йому самому показав кінець часів таємно вночі. 15 І Ти йому поклав вічний завіт і Ти йому сказав, що ніколи не покинеш його насіння. І Ти йому дав Ісаака, й Ісаакові Ти дав Якова й Ісава. 16 І Ти собі відлучив Якова, Ісава ж Ти відкинув, і Яків став великим множством. 17 І

сталось як Ти вивів з Єгипту його насіння і привів їх до гори Синаю. 18 І Ти прихилив небеса і оснував землю і зрушив вселенну і до тремтіння привів безодні і ввів замішання у вік. 19 І твоя слава пройшла крізь чотири двері, огонь і землетрус і вітер і мороз, щоб дати закон насінню Якова і закон родові Ізраїля. 20 І Ти не забрав від них злого серця, щоб твій закон дав у них овоч. 21 Бо перший Адам, носячи погане серце, переступив і був побіджений, але також всі хто з нього народилися. 22 І хвороба стала постійною і закон з серцем народу з коренем злоби, і те, що є добре відійшло, і погане осталося. 23 І минули часи і скінчилися роки, і Ти підняв собі слугу на імя Давид. 24 І Ти йому сказав збудувати місто твому імені і принести Тобі в ньому жертви з твоїх. 25 І діялося це багато років. І ті, що мешкали в місті, покинули (Тебе), 26 в усьому чинячи так, як зробив Адам і всі його покоління. Бо і вони користалися поганим серцем. 27 І Ти видав твоє місто в руки твоїх ворогів. 28 І я тоді сказав в моєму серці: Чи краще чинять ті, що мешкають в Вавилоні, і задля цього пануватиме Сіон? 29 Сталось ж коли я сюди прийшов, і побачив безбожності, яким немає числа, і цього тридцятого року моя душа побачила багатьох, що грішили. І моє серце жажнулося, 30 томущо я побачив як терпиш тих, що грішать, і Ти пощадив тих, що чинять безбожне, і погубив твій нарід і зберіг твоїх ворогів, і не вказав 31 нічого нікому як треба покинути цю дорогу. Чи зробив краще Вавилон ніж Сіон, 32 або пізнав Тебе інший нарід опріч Ізраїля? Або які народи повірили завітам так як ці з Якова, 33 яких винагорода не з'явилася, ані праця не дала овочу? Бо проходячи я пройшов народи, і я побачив, що вони багатіють і не памятають про твої заповіді. 34 Бо тепер зваж на вазі наші беззаконня і тих, що живуть в столітті, і побачимо куди порушиться рух вказівника. 35 Або коли не згрішили перед Тобою ті, що живуть на землі, або який нарід так зберіг твої заповіді? 36 Людей же поодиноких знайдеш, що зберігають твої заповіді, але не знайдеш нарід.

4,1 І відповів мені ангел, якому імя Уріїл, який був післаний до мене, 2 і мені сказав: Жахаючись, жажнулося твоє серце в цьому віці, і думаєш зрозуміти дорогу Всевишнього? 3 І я сказав: Так, мій Господи. І мені він відповів і сказав: Три дороги я післаний тобі показати і три притчі покласти перед тобою. 4 З них, якщо мені на одну відповіси з цих, і я тобі покажу дорогу, яку бажаєш бачити, і повчу тебе чому серце лукаве. 5 І я сказав: Говори, мій Господи. І сказав мені: Иди, зваж мені вагу огня, або вимірй мені подих вітру, або поверни мені день, що минув. 6 І я відповів і сказав: Хто з людей зможе зробити те, про що мене питаєш? 7 І сказав мені: Якщо я запитав би тебе, кажучи: Скільки помешкань є в серці моря, або скільки потоків є в основі безодні, або скільки потоків над твердю, або які є виходи раю, 8 ти може сказав би мені: До безодні я не зійшов, ані ще (не зійшов я) до аду, ані ніколи я не піднявся до небес. 9 Тепер же я тебе не запитав хіба про огонь і вітер і день, яким ти пройшов, і від яких не можеш відлучитися, і про них мені ти не відповів. 10 І мені сказав: Ти те, що є твоє, що з тобою виросло пізнати не можеш 11 і як зможе твій посуд сприйняти дорогу Всевишнього? І вже знищений зіпсутим віком зрозуміти нетління? І як це я почув, я впав на моє лице 12 і сказав йому: Краще було б, щоб нас не було, ніж прийшовши, жити в безбожності і терпіти і не розуміти чому. 13 І він мені відповів і сказав: Ідучи, прийшов я до лісу дерев поля, і вони задумали задум 14 і сказали: Ходіть і підемо і зробимо війну проти моря, щоб від нас відступило, і ми собі зробили інші ліси. 15 І подібно хвилі

моря і вони задумали задум і сказали: Ходіть, пішовши, повоюємо проти лісу поля, щоб і там захопити собі іншу площу. 16 І задум лісу став даремним, бо прийшов огонь і пожер його. 17 Подібно і задум хвиль моря, бо став пісок і загородив йому. 18 Бо якщо будеш суддею цих, кого зачнеш оправдовувати, або кого осуджувати? 19 І я відповів і сказав: Поправді задумали марний задум, бо земля дана лісові, і місце морю, щоб носило свої хвилі. 20 І він мені відповів і сказав: Добре ти судив, і чому про себе самого ти не судив? 21 Бо так як земля дана лісові і море своїм хвилям, і ті, що живуть на землі тільки можуть зрозуміти те, що на землі, і ті, що на небесах, те, що на висоті небес. 22 І я відповів і сказав: Благаю тебе, Господи, щоб мені дано змисл розуміння. 23 Бо я не забажав питати про горішні дороги, але про ті, які щоденно через нас проходять, через що Ізраїль даний в поглумлення народам, нарід, який Ти полюбив, даний безбожним народам, і закон наших батьків зведений до згуби і написаних заповідей більше немає. 24 І переходимо від віку наче саранчата, і наше життя наче пара, і ані не є гідні ми одержати милосердя. 25 Але що зробить Він для свого імені, що назване над нами? І про це я запитав. 26 І відповів мені і сказав: Якщо ти був, побачиш, і якщо житимеш, часто дивуватимешся, томущо вік спішачись спішиться минути. 27 Не зможе принести те, що в часах праведним обіцяне, томущо цей вік повний смутку і слабостей. 28 Бо посіяне є зло, те про яке мене ти питаєш про них, і ще не прийшло його знищення. 29 Отже якщо не пожате буде те, що посіяне, і не пропаде місце, де посіяно зло, не прийде поле де посіяне добро. 30 Томущо зерно насіння зла посіяне в серці Адама від початку, і скільки безбожності зродило аж до тепер і зродить аж доки не прийдуть жнива. 31 Зваж же в собі, скільки зродило плоду безбожності зерно насіння зла. 32 Коли посіяні колосся, яким немає числа, які великі жнива почнуть робити. 33 І я відповів і сказав: Де і коли це? Чому малі і погані наші роки? 34 І він мені відповів і сказав: Не спішися духом понад Всевишнього, бо ти спішишся задля твого власного духа, бо Всевишний за багатьох. 35 Чи не запитали душі праведних про це в своїх приміщеннях кажучи: Доки так надіятимуся? І коли приходить овоч нашої жатви - винагорода? 36 І відповів на це архангел Єремїїл і сказав: Як повним буде число подібних до вас, томущо на вазі зважив вік 37 і міркою змірив часи і числом почислив часи, і не зрушить, ані не розбудить, аж доки не наповниться вище сказана вага. 38 І я відповів і сказав: О Владико Господи, але і ми всі повні є безбожності. 39 І чи може не задля нас перескаджається жатві праведних, через гріхи тих, що живуть на землі. 40 І він відповів мені і сказав: Іди і запитай вагітну, чи коли сповнилися дев'ять місяців її, ще зможе лоно її у собі самій задержати плід. 41 І я сказав: Не може, Господи. І сказав мені: В аді мешкання душ є подібні до лона. 42 Бо так як та, що родить, спішиться уникнути конечність родів, так і він спішиться віддати те, що йому передане 43 від початку. Тоді покажеться тобі це, що бажаєш бачити. 44 І я відповів і сказав: Якщо я знайшов ласку перед твоїми очима, і якщо можливо, і якщо я гідний, 45 покажи мені і це, чи більше від минулого має прийти, чи більше минуло над нами, 46 бо знаю, що минуло; а що буде не знаю. 47 І сказав мені: Стань при правій часті і тобі покажу пояснення притчі. 48 І я став і побачив, і ось горіюча піч перейшла переді мною, і сталося як полумінь минув і я побачив і ось остався дим. 49 І після цього перейшла переді мною хмара повна води і випустила сильний, великий дощ, і коли минув сильний дощ, і осталися в ній краплі. 50 І він сказав до мене: Подумай собі. Бо так як дощ

росте більше ніж краплі, і огонь більше ніж дим, так остане та жатва, що мине, бо осталися краплі і дим. 51 І я помолився і сказав: Чи думаєш, що доживу аж до тих днів, або хто буде в тих днях? 52 Він мені відповів і сказав: По часті можу тобі розказати про знаки, про які мене питаєш, я не посланий говорити тобі про твоє життя але й не знаю.

5,1 Про знаки ж: Ось приходять дні і схоплені будуть ті, що живуть на землі великим жахом, і сховається дорога правди, й країна буде спорожнена від віри. 2 І помножиться несправедливість більше від цього, що ти сам бачиш і більше від цього, що ти колись почув. 3 І буде без сліду та країна, яку тепер бачиш, що панує, і побачать її опустілою. 4 Якщо ж тобі Всевишній дасть бачити, і побачиш після третьої бурі, і засяє зразу сонце в ночі і місяць в дні. 5 І з дерева капатиме кров, і камінь видасть свій голос, і народи зрушаться, і ходи зміняться. 6 І пануватиме та, на яку не надіються ті, що живуть на землі, і птахи переселяться. 7 І море Содомітів (Мертве море) викине рибу. І видасть голос вночі той, якого багато не знали, усі ж почують його голос. 8 І хаос буде в багатьох місцях, і огонь часто вибухатиме, і жорстокі звірі переселяться поза свою країну, і жінки породять хворобливих вродків 9 і в солодких водах знайдуться солоні. І всі друзі завойовуватимуть себе самих, і сховається тоді змисл, і розум відлучиться до свого покою. 10 І шукатиметься багатьма і не знайдеться, і на землі помножиться несправедливість і нездержливість. 11 І країна запитає свого сусіда і скаже: Чи через тебе пройшла справедливість, чинячи справедливе? І вона заперечить. 12 І в тому часі буде, що і надіятимуться люди і не одержать, трудитимуться і не пощастить їхнім дорогам. 13 Мені дозволено тобі сказати ці знаки. І якщо помолишся знову і заплачеш, так як і тепер, і попостиш сім днів, знову почувеш більше такого. 14 І я чував, і моє тіло дуже затряслося, і моя душа струдилася і ослабла. 15 І вдержав мене той ангел, що прийшов, який говорив до мене, і потішив мене, і поставив мене на ноги. 16 І сталося в другій ночі, і прийшов до мене Фалтіїл вождь народу і сказав мені: Де ти був і чому смутне твоє лице? 17 Або чи не знаєш, що тобі повірено Ізраїля в країні їх переселення? 18 Отже, встань і зїж трохи хліба, і не остав нас, так як пастир своє стадо, в руках поганих вовків. 19 І я йому сказав: Іди від мене і не приходи до мене аж до сім днів, і тоді до мене прийдеш. І він послухав, бо я сказав, і відійшов від мене. 20 І я постив сім днів кричачи і плачучи, так як мені заповів ангел Уріїл. 21 І сталося по сімох днях, і знову думки мого серця були мені дуже прикрі. 22 І моя душа прийняла дух розуму, і я знову почав говорити до Всевишнього слова 23 і я сказав: Владико Господи, з кожного лісу землі і з усіх його дерев Ти вибрав одну виноградну лозу, 24 і з усіх земель вселенної Ти собі вибрав одну долину, і з усіх цвітів світу Ти собі вибрав одну лілею, 25 і з усіх безоднів моря Ти собі наповнив одну ріку, і з усіх збудованих міст Ти собі самому освятив Сіон, 26 і з усіх створених птахів Ти собі наіменував одну голубку, і з усіх створених стад Ти собі постарався про одну вівцю, 27 і з усіх народів, що розмножилися, придбав Ти собі один нарід, і усіма схвалений закон дарував Ти цьому народові, якого полюбив Ти. 28 І тепер Господи, чому Ти передав одного численним, і приготував Ти один корінь понад інших і розсіяв твого одинокого між багатьма? 29 І потоптали ті, що протиставилися твоїм завітам і тих, що вірили в твої завіти. 30 І якщо Ти ненавидячи зненавидів твій нарід, вони мають бути покарані твоїми руками. 31 І сталося, як я сказав ці слова, і до мене був посланий ангел, який раніше прийшов до

мене минулої ночі, 32 і сказав мені: Послухай мене і я тебе навчу, і будь уважний до мене, і я тобі додаю. 33 І я сказав: Говори, Господи мій. І він сказав до мене: Чи ти дуже переляканий умом за Ізраїля? Або чи ти полюбив його більше від Того Хто створив його? 34 І я сказав: Ні, Господи, але болюючи заговорив я, бо мене болять мої нирки кожної години, що шукаю зрозуміти стежки Всевишнього і дослідити часті його суду. 35 І він сказав до мене: Не можеш. І я сказав: Чому, Господи, або навіщо я народився, або чому лоно моєї матері не стало мені гробом, щоб я не бачив болю Якова і знесилення роду Ізраїля? 36 І він сказав мені: Почисли мені тих, що ще не прийшли, і збери мені розсіяні краплі, і зеленими зроби мені сухі квіти, 37 і відкрий мені замкнені кімнати і виведи мені замкнені в них вітри, або покажи мені образ слова, і тоді я тобі покажу той труд, який просиш бачити. 38 І сказав я: Владико Господи, хто ж є той, хто може це знати, хіба що Той, Хто не має помешкання з людьми? 39 Я ж безумний, і як зможу заговорити про це, що ти мене запитав? 40 І він сказав до мене: Так як не можеш чинити одне з цих, що сказане, так не зможеш знайти мого суду, або кінець любові, яку Я обіцяв моєму народові. 41 І я сказав: Але ось, Господи, Ти є над тими, що є в кінці, і що зроблять ті, що є переді мною, або ми, або ті, що після нас? 42 І він сказав до мене: Прирівняю мій суд до вінця. Так як ти не спізнюєшся відносно останніх, так ані відносно до раніших ти не в поспіху. 43 І я відповів і сказав: Чи ж не зміг Ти зробити тих, що були зроблені і тих, що є, і тих, що будуть, разом, і швидше показати твій суд? 44 І він мені відповів і сказав: Не може поспішати створіння понад створителя, ані вік держати тих, що в ньому створені, разом. 45 І я сказав: Як сказав Ти твому слугі, що оживляючи оживиш Тобою створене створіння разом? Отже якщо живучи житимуть разом і держатиме створіння, зможе і тепер разом носити присутніх. 46 І Він сказав до мене: Запитай лоно жінки і скажеш йому: Якщо народиш десятьох, чому в часі? Отже попроси його, щоб дало десять разом. 47 І я сказав: Бо не зможе, але (лиш) в часі. 48 І Він сказав мені: І Я дав лоно землі тим, що посіяні на ній в часі. 49 Бо так як дитину не родить ані та, що вже постарілася, так Я рішив про мною створений вік. 50 І я запитав і сказав: Оскільки Ти вже дав мені дорогу, говоритиму перед Тобою. Чи наша матір, про яку Ти мені сказав, ще є молода, чи вже наближається до старості? 51 І Він мені відповів і сказав: Запитай ту, що родить, і тобі скаже. 52 Бо скажеш їй: Чому ті, яких ти тепер породила не є подібні до тих, що були раніше, але менші ростом? 53 І скаже Тобі і вона сама: Інші є ті, що народилися в молодості сили, і інші, які народилися в часі старости, коли знемагає лоно. 54 Отже призадумайся і ти, що менші ростом є ви понад тих, що перед вами, 55 і ті, що після вас, (менші) ніж ви, як (плід) вже старіючого створіння і сили молодості, що минула. І я сказав: Благаю Господи, якщо я знайшов ласку перед твоїми очима, покажи твому слугі через кого відвідуєш твоє створіння.

6,1 І сказав мені: На початку земного круга, і раніше ніж стояли виходи віку, і раніше ніж дули зібрання вітрів, 2 і раніше ніж звучали голоси громів, і раніше ніж світили лучі блискавиць, і раніше ніж скріплені були основи раю, 3 і раніше ніж видно було гарні квіти, і раніше ніж закріплені були сили рухів, і раніше ніж зібрані були безчисленні війська ангелів, 4 і раніше ніж підняті були висоти повітряні, і раніше ніж названі були міри твердей, і раніше ніж поставлено підніжжя Сіону, 5 і раніше ніж досліджені були теперішні роки, і раніше ніж відчужені були вигадки тих, що тепер грішать, і позначені були ті, що збирають

віру як скарб, 6 тоді Я подумав, і це зроблене через Мене Самого і не через іншого, щоб і кінець через Мене і не через іншого. 7 І я відповів і сказав: Який буде поділ часів, або коли кінець першого і початок слідуєчого? 8 І він сказав мені: Від Авраама аж до Авраама, томущо від нього народився Яків і Ісав, бо рука Якова держала від початку п'яту Ісава. 9 Бо Ісав кінець цього віку, і Яків початок наступного. 10 Бо кінець чоловіка п'ята і початок чоловіка рука, між п'ятою і рукою іншого не шукай, Езро. 11 І я відповів і сказав: О Владико Господи, якщо я знайшов ласку перед твоїми очима, 12 щоб Ти показав твому слугі кінець твоїх знаків, які по часті Ти мені показав в попередній ночі. 13 І Він відповів і сказав до мене: Підведися на твої ноги і почувеш голос повний звуку. 14 І буде, якщо трусом порушиться місце, на якому стоїш на ньому, 15 як в ньому говоритиметься, ти не лякайся, томущо слово про кінець. І основи землі зрозуміють, 16 томущо про них самих мова, затремтять і порушаться. Бо знають, що треба змінити їхній кінець. 17 І сталося, як я почув, і піднявся на мої ноги і я почув, і ось голос, що говорив, і його звук наче звук багатьох вод. 18 І він сказав: Ось приходять дні і буде, коли почну приближатися, щоб відвідати тих, що живуть на землі, 19 і коли почну вимагати від тих, що неправедно пошкодили неправедністю своєю, і коли сповниться упокорення Сіона, 20 і коли буде позначений вік, який починає минати, я вчиню ці знаки: Книги відкриються перед лицем тверді і всі разом побачать, 21 і молоді роки заговорять своїми голосами, і вагітні породять незрілих дітей трьох і чотирьох місяців і житимуть і рухатимуться, 22 і зразу з'являться посіяні місця не посіяними, і повні склади зразу знайдуться порожніми, 23 і труба заголосить звуком, який, як усі почують, зразу жажнуть. 24 І в тім часі буде, що воюватимуть друзі проти друзів як недруги, і жажнеться земля з тими, що живуть на ній, і жили джерел стануть і не побіжать три години. 25 І буде, що кожний, хто останеться з усіх цих, про яких я тобі раніше сказав, цей спасеться і побачить моє спасіння і кінець мого віку. 26 І побачать люди, які є прийняті, які не закоштували смерті від свого народження, і зміниться серце тих, що живуть і обернеться на інше почуття. 27 Бо усунеться зло і погаситься біль. 28 Заквітне ж віра і побідженим буде зітління, і покажеться правда, яка стільки часу була без овочу. 29 І сталося коли він мені говорив, і ось поволи рухалося місце, на якому стояв я на ньому. 30 І він сказав мені: Це прийшов Я тобі показати і в теперішній ночі. 31 Отже якщо знову помолишся і знову попустиш сім днів, знову тобі сповіщу у дні більше від цих, 32 томущо слухом почуто твій голос перед Всевишнім. Бо бачить Сильний твоє напрямлення і Він побачив чеснотливість, яку ти мав від твоєї молодості. 33 І через це післав мене тобі показати це все і сказати тобі: Вір і не бійся, 34 і не спішися думати марне про раніші часи, щоб ти не поспішився в останніх часах. 35 І сталося після цього, і я знову заплакав і подібно попустив сім днів, щоб сповнити три тижні, які сказано мені. 36 І сталося в осьмій ночі, і знову моє серце стуброване в мені і я почав говорити до Всевишнього. 37 Бо мій дух дуже розпалювався і моя душа була заклопочена. 38 І я сказав: О Господи, говорячи Ти заговорив від початку створення в першому дні кажучи: Хай буде небо і земля, і твоє слово доконало діло. 39 І тоді був дух, що летів і темряви носилися довкруги і тиша, звуку людського голосу ще не було від Тебе. 40 Тоді Ти сказав з твоїх скарбів винести світло, що від світла, щоб тоді появилися твої діла. 41 І в другому дні знову Ти створив дух тверді і приказав йому, щоб поділив і зробив поділ між

водами, щоб якась часть відійшла догори, а часть осталася вдолі. 42 І третого дня Ти приказав водам зібратися в сьомій часті землі, а шість частей Ти осушив і зберіг, щоб з них (часті) були перед тобою посіяні і оброблені на службу. Бо твоє слово пішло, і зразу діло сталося. 44 Бо зразу було безмірне множество овочу і різнородне бажання смаку і не до повторення квіти з барвою і недослідимі запахи запахів. І це сталося дня третого. 45 Четвертого ж дня ти приказав щоб було сяйво сонця, світло місяця, розположення звїзд, 46 і ти їм приказав, щоб служили тому чоловікові, що в будучому мав бути створений. 47 Пятого ж дня сказав ти сьомій часті де вода була зібрана, щоб створила звїрів, птахів і риби, і так робила 48 німа і без душі вода, так як її приказувалося, творила звїрів, щоб з цього народи розповідали про твої подивугідні діла. 49 І тоді Ти зберіг дві душі, імя однеї Ти назвав Енох і імя другої Ти назвав Левіятан. 50 І Ти відлучив їх один від одного. Бо сьома часть, де була зібрана вода, не могла їх держати. 51 І ти дав Енохові одну часть, яка була осушена третього дня, щоб він жив на ній, де є тисячі гір. 52 Левіятанові ж ти дав сьому часть - мокру. І ти їх зберіг, щоб були в їжу тим, кому хочеш і коли хочеш. 53 Шостого ж дня ти приказав землі, щоб створила перед тобою скотину і звїрів і плазунів, 54 і над цими, Адам, якого Ти наставив володарем над всіма створеними, яких створив ти, і з нього виводимося ми всі, нарід, якого Ти вибрав. 55 Це ж усе я сказав перед Тобою, Господи, томущо Ти сказав, що задля нас Ти створив первородний світ. 56 Про осталі ж народи, які народилися від Адама, Ти сказав, щоб вони не були нічим, і що прирівнені до того, що випльовується, і до каплі з посуду Ти уподібнив їхній достаток. 57 І тепер, Господи, ось ці народи, що вважалися за ніщо, панують над нами і пожирають нас. 58 Ми ж твій первородний нарід, якого Ти покликав, одинокий, ревнитель, милий, видані в їхні руки. 59 І якщо вік створений задля нас, чому ми не посідаємо насліддям наш вік? Доки це?

7,1 І сталося коли я скінчив говорити ці слова, і до мене післано ангела, який післаний був до мене в попередних ночах, 2 і він сказав мені: Встань, Езро, і послухай слова, які я прийшов говорити до тебе. 3 І я сказав: Говори, Господи мій. І він сказав до мене: Море поставлене на широкому місці, щоб було високе і безмірне. 4 А йому поставлено вхід до тісного місця, щоб було подібне до ріки. 5 Бо якщо хтось бажючи забажає ввійти до моря, щоб побачити його, чи володіти ним, якщо не пройде через тісне місце, як зможе прийти до широкого? 6 Знову інше: Місто збудоване є і поставлене на пільному місці, воно ж повне всіх дібр. 7 А його вхід вузький і поставлений в стрімкому, щоб з права був огонь, з ліва ж глибока вода. 8 А є тільки одна дорога поставлена між ними, це є огонь і вода, щоб стежка не сприйняла хіба що лише стопу людини. 9 Якщо ж, даючи дасться місто чоловікові в насліддя, якщо наслідник не мине ту небезпеку, що є впереді, як прийме своє насліддя? 10 І я сказав: Так, Господи. І він сказав до мене: Такою є і часть Ізраїля. 11 Бо задля них я зробив вік, і коли Адам переступив мої завіти, суджено було те, що сталося. 12 І входи цього віку стали узькі і болючі, і трудні, мало же їх і погані і повні небезпек і підперті великими труднощами. 13 Бо широкі і певні входи більшого віку і чинять овоч безсмертя. 14 Отже якщо входячи не ввійшли б ті, що живуть, через ці тісні і марні (події), не зможуть одержати те, що покладене. 15 Отже тепер чому ти турбуєшся, будучи тлінним? І чому ти рухаєшся, будучи смертним? 16 І чому ти не прийняв будуче до твого серця, але те, що в

теперішньому? 17 І я відповів і сказав: Владико Господи, ось Ти рішив в твоєму законі, що праведні це унаслідять, безбожні ж загинуть. 18 Праведні же зносять узьке надіючись на широке. Бо безбожно вчинили і утиски потерпіли і широкого не побачили. 19 І він мені сказав: Ти не є суддею над Господом, ані розумнішим від Всевишнього. 20 Бо згинуть численні, що тепер є, радше ніж щоб поставлений божий закон був зневажений. 21 Бо Господь заповідаючи заповів тим, що приходять, коли прийшли, що коли чинитимуть жити будуть, і що коли зберігатимуть, не будуть покарані. 22 Бо ці не були переконані і противилися йому. І постановили собі задуми марності 23 і постановили собі обходження злочинів. І сказали, що Всевишнього немає, і його доріг не пізнали. 24 І відкинули його закон і заперечили його обіцянки і до його завітів віри не мали і діла його не вчинили. 25 Через це, Езро, порожне є порожним і повне повним. 26 Бо ось приходить час, і буде коли придуть знаки, які я тобі передсказав, і зявиться невістка і місто, що зявляється, і покажеться земля, яка тепер ховається. 27 І кожний, який є освободжений від раніше сказаних дїбр, він побачить мої дива. 28 Бо обявиться мій Син Ісус з цими, що з ним, і звеселить тих, що осталися чотириста літ. 29 І буде після цих літ, і помре мій Син Христос і всі, хто мають подих людини. 30 І повернеться вік до старої мовчанки на сім днів так як в попередних початках, так щоб ніхто не остався. 31 І буде після сімох днів, і збудиться той вік, що ще не чуває, і тлінний помре. 32 І земля віддасть тих, що в ній сплять, і порох тих, що в ньому мовчазливо живуть, і гробівниці віддадуть ті душі, що їм передані. 33 І обявиться Всевишний на престолі суду, і мине милосердя і терпеливість забрана буде, 34 а сам суд остане. І стане правда і віра набере сили, 35 і діло слїдуватиме і винагорода викажеться і справедливості чуватимуть і несправедливості не спатимуть. 36 І зявиться озеро муки і напроти нього буде місце спочинку, і покажеться піч геєнни і напроти неї приємності раю. 37 І тоді Всевишний скаже до заворушених народів: Гляньте і зрозумійте Кого ви відреклися, чи Кому ви не послужили, чи чїї заповіді відкинули. 38 Погляньте напроти і напроти, тут приємність і спочинок, і там огонь і муки. Це ж їм скажеться в дні суду. 39 Це (день) такий, що не має ані сонця, ані місяця, ані зїзд, 40 ані хмари, ані грому, ані блискавки, ані вітру, ані води, ані повітря, ані темноти, ані вечора, ані ранку, ані літа, ані весни, ані спеки, ані зими, ані морозу, ані зимна, ані граду, ані дощу, ані роси, 42 ані полудня, ані ночі, ані світанку, ані блеску, ані ясності, ані світла, хїба що лишень блеск ясності Всевишнього, через що всі почнуть бачити те, що було рішене. 43 Бо місце матиме наче тиждень років. 44 Це мій суд і його порядок, тобі ж одинокому я це показав. 45 І я відповів: Тоді і я сказав, Господи, і тепер кажу: Блаженні присутні і ті, що бачать те, що Тобою постановлене. 46 Але (що з тими), про яких була моя молитва, бо який з присутніх є, який не згрішив, або хто з народжених, який не переступив твій завіт? 47 І тепер бачу, що до небагатьох належатиме в будучому віку мати приємність, а багатьом муки. 48 Бо в нас виросло погане серце, яке нас відчужило від цього, і звело нас до тлінності, і показує нам дороги смерти, стежки згуби, і зробило нас далекими від життя. І це не кількох, але майже всіх, що створені. 49 І він мені відповів і сказав: Послухай мене і повчу тебе і в наступному напімну тебе. 50 Через це Всевишний не зробив один вік, але два. 51 Бо томущо ти сказав, що немає багатьох праведних але мало, поправді ж намножилося безбожних, послухай це. 52 Якщо матимеш дуже мало вибраного

каміння, складаєш їх собі за їхнім числом, олова ж і глини є подостатку. 53 І я сказав: Господи як це може бути? 54 І він сказав мені: Не лишень це, але запитай землю і тобі скаже, пошукай її і розповідь тобі. 55 Бо Скажи її: Ти твориш золото і срібло і мідь і залізо також і свинець і глину. 56 А срібло множитья більше від золота, і мідь більше від срібла, і залізо більше від міді, свинець більше від заліза, і глина більше від свинця. 57 Отже ти оціни, що з цих є дорогоцінне і бажане, те, що множитья, або те, що рідко родиться. 58 І я сказав: Владико Господи, того що, більше гірше, бо те, що рідше, дорогоцінніше. 59 І Він мені відповів і сказав: Розсуди в собі це, що ти подумав, томущо той, що має те, що є тяжким, тішиться від того, що має подостатку. 60 Так і мною обіцяне створіння. Бо милуватимуся кількома, що спасуться, томущо вони є ті, які зробили, щоб слава моя тепер панувала, і через них тепер моє імя називається. 61 І не смутитимуся численністю тих, що згинули, бо вони є ті, що тепер уподібнені до диму і прирівняні є до полум'я і диму і загорілися і розгорілися і погасли. 62 І я відповів і сказав: О ти земле, що вродила, якщо ум зроблений з пороху, так як і інші створіння? 63 Краще ж було б і щоб сам порох не народився, щоб ум з нього не повстав. 64 Тепер же з нами росте ум, і через це ми мучимося, томущо, знаючи, гинемо. 65 Хай сумує людський рід і радіють дикі звірі. Хай сумують всі, що народилися, хай же радіють чотириногі і вівці. 66 Бо їм багато краще є ніж нам. Бо вони не очікують суду, бо ані не знають мук, ані спасіння, що обіцяне їм після смерті. 67 А яка нам користь, якщо спасаючись спасемося, але мукою будемо мучені? 68 Бо всі, що народилися, замішані в безбожностях і є повні гріхів і обтяжені злочинами. 69 І якщо б по смерті не прийшли ми до суду, може краще нам було б. 70 І він мені відповів і сказав: І коли Всевишний роблячи робив вік і Адама і всіх, що з нього прийшли, раніше приготував суд і те, що належить до суду. 71 І тепер з твоїх слів зрозумій, коли ти сказав, що розум росте з нами. 72 Отже ті, що живуть на землі тут будуть мучені, томущо маючи розум, вчинили беззаконня, і одержавши заповіді їх не зберегли, і одержавши закон обманули його, який одержали. 73 І що зможуть сказати на суді, або як відповідять в останніх часах? 74 Бо скільки часу, в якому Всевишний мав терпеливість до тих, що замешкують вік, і не задля них, але задля тих часів, які передбачив. 75 І я відповів і сказав: Якщо я знайшов ласку перед Тобою, Господи, покажи і це твому слугі, чи після смерті, або тепер коли віддамо кожний свою душу, чи збережені зберігатимемося в спокою, доки не прийдуть ті часи, в яких почнеш обновляти створіння, або чи зразу будемо мучені? 76 І відповів мені і сказав: Покажу тобі і це. Ти ж не змішуйся з тими, що зогидили, ані не зачислюй себе до тих, що мучаться. 77 Бо для тебе є скарб діл відкладений у Всевишнього, але тобі не покажется аж до останніх часів. 78 Бо мова про смерть: Коли піде остаточне рішення від Всевишнього, щоб людина померла, як відходить подих з тіла, щоб повернутися знову до Того, Хто дав, щоб перше пошанувати славу Всевишнього. 79 І якщо відтак буде з тих, що зогидили і не послужили дорозі Всевишнього, і тих, що зневажили його закон, і тих, що зненавиділи тих, які бояться Бога, 80 ці душі не ввійдуть до помешкань, але блукаючи будуть зразу в муках, завжди в болях і сумні, на сімох дорогах. 81 Перша дорога, томущо зогиділи закон Всевишнього. 82 Друга дорога, томущо вже не можуть зробити доброго навершення, щоб жити. 83 Третя дорога, побачать відкладену винагороду для тих, які повірили завітам Всевишнього. 84 Четверта дорога, застановлятимуться над

відкладеною для них мукою на останні (часи). 85 Пята дорога, бачачи помешкання інших хоронені ангелами при великому мовчанню. 86 Шоста дорога, бачитимуть як з них переходять на муку. 87 Сьома дорога, яка є більша від всіх вище сказаних доріг, тому що розпливатимуться в замішанні і знищені будуть безчестям і гнитимуть в страхах, бачачи славу Всевишнього, перед Яким живучи, згрішили, і перед Яким будуть суджені в останніх часах. 88 Бо такий є порядок тих, що зберегли дороги Всевишнього, коли почнуть відлучатися від тлінної посудини. 89 В тому часі, коли жили, послужили Всевишньому з трудом і кожної години терпіли небезпеки, щоб досконало зберегти закон законодавця. 90 Задля цього тут про це мова: 91 По перше побачать з великою радістю славу Того, Хто їх приймає, бо спочинуть через сім станів. 92 Перший стан, тому що великим трудом боролися, щоб побороти поганій розум створений з ними, щоб він їх не звів від життя до смерті. 93 Другий стан, коли побачать замішання, в якому мандрують душі безбожних, і кару, яка їм остається. 94 Третій стан, коли бачать свідчення, яким посвідчив їм Той, що створив їх, тому що живучи зберегли ту заповідь, що дана через віру. 95 Четвертий стан, коли зрозуміють спочинок, яким тепер спочивають зібрані в своїх кімнатах з великим мовчанням, бережені ангелами, і ту славу, що їм остається в останніх (часах). 96 П'ятий стан, коли радіють, що тепер втекли від тлінного, і як насліддя досягнуть будуче, а ще бачачи утиски і повне труду, від якого вже освободилися, і починають одержувати широке, радіючи, і є безсмертні. 97 Шостий стан, коли їм покажеться, як їхнє обличчя почне світитися, так як сонце, і як почнуть уподібнюватися до світла звезд, зразу нетлінні. 98 Сьомий стан, який з усіх вище сказаних є найбільший, коли зрадіють з сміливістю, і коли будуть впевнені, не замішані, і зрадіють без страху, бо спішаються побачити обличчя Того, Кому, живучи, служать і від якого славні починають одержувати. 99 Це стан праведних душ, так як тепер сповіщено. Раніше згадано дороги терпіння, які терпітимуть зразу ті, що погордили. 100 І я відповів і сказав: Отже дасться душам час, після того як були відлучені від тіла, щоб побачили те, про що ти мені сказав? 101 І він мені сказав: Сім днів буде їхня свобода, щоб в сімох днях побачили раніше сказані слова, і після цього будуть зібрані до своїх помешкань. 102 І я відповів і сказав: Якщо я знайшов ласку перед твоїми очима, ще покажи мені, твому слугі, чи в дні праведного суду зможуть виправдати безбожних, чи за них благати Всевишнього, 103 чи батьки за синів, чи сини за батьків, чи брати за братів, чи близькі за близьких, чи приятелі за дорогих. 104 І він мені відповів і сказав: Тому що ти знайшов ласку перед моїми очима, покажу тобі і це. День суду сміливий і в усьому показує знак правди. Так як тепер не посилає батько сина, чи син батька, чи пан слугу, чи приятель наймилішого, щоб за нього розумів, чи спав, чи їв, чи лікувався, 105 так ніколи ніхто не проситиме за когось. Бо тоді всі понесуть кожний свої несправедливості або справедливості. 106 І я відповів і сказав: І як же знаходимо, що молився перший Авраам за Содомітів, і Мойсей за батьків, що згрішили в пустині, 107 й Ісус, що після нього, за Ізраїля в днях Ахара, і Самуїл в днях Саула, 108 і Давид за знищення і Соломон про те, що на освячення, 109 й Ілія за тих, що одержали дощ, і за мертвого, щоб жив, 110 і Езекія за нарід в днях Сеннахеріва, і численні за численних? 111 Отже якщо коли тлінне зросло і несправедливість помножилася помолитися праведні за неправедних, чому і тоді так не буде? 112 І відповідає мені і сказав: Теперішній вік не є кінець, слава в

ньому не на стало остається, задля цього молилися ті, що могли, за слабих. 113 Бо день суду буде кінець цього часу і початок будучого безсмертного часу, в якому минуло тління, 114 знищена є непоміркованість, відрізаним є недовіря, зросла ж справедливість, зійшла правда. 115 Отже тоді ніхто не зможе милосердитися над тим, що на суді буде побіджений, ані не (зможе) захопити того, хто побідив. 116 І я відповів і сказав: Це моє перше і останнє слово, бо краще було б не дати землю Адамові, або, як вже дав, змусити його, щоб не грішив. 117 Бо що дасть всім в теперішньому (часі) жити в смутку і мертвим очікувати покарання? 118 О, що ти зробив, Адаме? Бо якщо ти згрішив, не тільки це був твій упадок, але і наш, що з тебе приходимо. 119 Бо яка нам користь, якщо нам обіцяно безсмертний час, а ми чинимо смертні діла? І якщо нам обіцяно вічну надію, а ми стали дуже марними? 121 І що (дадуть) відкладені помешкання здоровля і певності, як ми зле жили? 122 І коли почне слава Всевишнього боронити тих, що чисто жили, ми ж ходили найгіршими дорогами? 123 І що (дасть, те що) обявиться рай, якого овоч остається нетлінним, в якому є достаток і лікування, 124 ми ж не ввійдемо бо жили в невдячних місцях? 125 І як понад звізди світитимуть лица тих, які мали здержливість, наші ж лица чорніші від темноти? 126 Бо ми не думали, як жили, коли ми чинили безбожність, що після смерти почнемо терпіти. 127 І він відповів і сказав: Це значення боротьби, якою боровся той чоловік, що народився на землі, 128 щоб, якщо побідженим буде, потерпів те, що ти сказав, якщо ж побідить, одержить те, що кажу, 129 томущо це є дорога, про яку до народу промовив Мойсей коли жив, кажучи: Вибери собі життя, щоб ти жив. 130 А йому не повірили, але й ані пророкам, що після нього, але й ані Мені, Який до них заговорив, 131 томуто не буде смутку в їхньому вигубленні, так як і буде радість над тими, яким запевнено спасіння. 132 І я відповів і сказав: Знаю Господи, що тепер Ти Всевишний названий милосердним, тому що Він милосердиться над тими, що ще не прийшли в вік, 133 і милосердний, тому що милосердиться над тими, що наворачтаються за його законом, 134 і терпеливий, томущо виказує терпеливість тим, що згрішили, томущо вони його діла, 135 і щедрий, томущо бажає дарувати радше ніж вимагати, 136 і великого милосердя, томущо дуже помножує милосердя тим, що присутні, і що минули, і що будуть. 137 Бо якщо б не помножив, не житиме вік з тими, що живуть в ньому. 138 І податель, томущо, якщо не дав би свого добра, щоб ті, що вчинили беззаконня, були облегшені від свого беззаконня, не змогла б десять тисячна часть людей при житті бути, 139 і якщо б суддя не прощав тим, що створені його словом, і не викрислив би множество зневажань, правдоподібно не осталося б безчисленне множество, хіба дуже мало.

8,1 І він мені відповів і сказав: Всевишний зробив цей вік для багатьох, а будучий задля нечисленних. 2 Скажу ж перед тобою притчу, Езро. Як же запиташ землю вона і скаже тобі, як то дасть земля дуже багато того, з чого буває глиняний посуд, а мало порошу з якого буває золото, так і дія теперішнього віку. 3 Бо багато є створених, а мало спасуться. 4 І я відповів і сказав: Отже відпусти, душе, розум і хай проковтне те, що розуміє. 5 Прийшла ти не послухати і пішла ти не бажаючи, бо ані тобі не дано місце, хіба що тільки трохи жити. 6 О Господи, що над нами, хіба дозволяєш твому слугі, щоб ми молилися перед Тобою, і даси нам насіння серця і чуттю вироблення з чого буде овоч, з чого зможе жити кожний тлінний, який носитиме місце чоловіка. 7 Бо Сам Ти є, і ми є одним творінням твоїх рук, так

як ти сказав. 8 І томущо Ти тепер оживив в лоні створене тіло і даєш члени, зберігається в огні і воді твоє творіння і дев'ять місяців терпить твоє творіння, твої створіння, які в ній створені. 9 Бо те, що зберігає і те, що збережене, обоє збережуться твоїм збереженням. І коли знову віддасть лоно те, що в нім виростило, 10 Ти приказав, щоб з самих членів, значить з грудей, дати молоко, плід грудей, 11 щоб аж до якогось часу годувалося те, що створене. І Ти пізніше попроведиш його твоїм милосердям, 12 вигодував Ти його твоєю справедливістю, і Ти його повчив в твоєму законі і попровадив його твоїм розумом, 13 і Ти передаси його смерті, як твоє творіння, і оживиш його, як діло. 14 Отже якщо легким наказом погубиш того, кого стількома трудами Ти створив твоїм наказом, і для чого він був? 15 І тепер, кажучи, скажу: Ти більше знаєш про кожного чоловіка, а (я говоритиму) про твій нарід, це мене болить, 16 і про твоє насліддя, задля якого плачу, і про Ізраїля, задля якого я сумний, і про насіння Якова, задля якого болію. 17 Ось почну молитися перед Тобою за себе і за них, томущо бачу наших впавших, нас, які замешкуємо землю, 18 але я почув про швидкість суду, який буде. 19 Тому почуй мій голос і зрозумій мою мову, і говоритиму перед Тобою. 20 Початок слів Езри раніше ніж забраний був, і сказав: Господи який живеш у віку, якого очі підняті і горішні мешкання в повітрі, 21 і якого престіл безцінний і слава неосяжна, перед яким стоять війська ангелів з тремтінням, 22 яких зберігання (закону) у вітер і огонь обертається, чие слово правдиве і сказане (ним) певне, 23 чий приказ сильний і постава страшна, якого вид повертає безодні в повітря і лють розтоплює гори і правда засвідчена. 24 Вислухай, Господи, молитву твого раба і ухами сприйми молитву твого глиняного посуду, сприйми мої слова. 25 Бо доки живу, говоритиму, і доки роздумую відповім. 26 Не гляди на злочини твого народу, але на тих, які Тобі по правді служать. 27 Ані не зважай на тих, що ревно безбожно діють, але на тих, що з болями зберігають твої свідчення. 28 Ані не думай про тих, що перед твоїм лицем неправедно жили, але памятай тих, що з твоєї волі пізнали страх. 29 Ані не бажай вигубити тих, що мали звичаї овець, але зглянься на тих, що славно навчили твій закон. 30 Ані не гнівайся на тих, що вважаються гіршими від звірів, але полюби тих, що завжди надіються на твою славу. 31 Томущо ми і наші батьки діяли смертними зичаями, Ти ж задля нас грішних назвешся милосердним. 32 Бо якщо забажав Ти, щоб над нами змилосердитися, тоді милосердним назвешся, для нас, що не маємо діл справедливости. 33 Бо справедливі, в яких є численні діла відкладені перед Тобою, одержать винагороду з власних діл. 34 Бо чим є чоловік, щоб Ти на нього лютився, або тлінний рід, щоб Ти ним так огірчився? 35 Бо по правді немає нікого з народжених хто не діяв безбожно, і з тих, що надіються, який не згрішив. 36 Бо в цьому сповіститься твоя справедливість і твоя доброта, Господи, як змилосердишся на тих, що не мають основи добрих діл. 37 І Він відповів мені і сказав: Ти дещо правильно сказав, і за твоїми словами так і хай буде, 38 томущо поправді не думатиму про створення тих, що згрішили, або смерть, або суд, або згубу, 39 але радітиму над глиняним посудом праведних, і мандруванням, і спасінням, і одержанням нагороди. 40 Отже так як Я сказав, так і є. 41 Бо так як сіє рільник на землі багато насіння і садить багато садженців, але в часі не все, що насіяне спасеться, але і не все, що посаджене закоріниться, так і ті, що насіяні в столітті, не всі спасуться. 42 І я відповів і сказав: Якщо я знайшов ласку, говоритиму, 43 томущо насіння рільника, якщо не зійде, бо не одержить твій

дощ в часі, і якщо буде знищене великим дощем, воно гине. 44 Але людина, яка створена твоїми руками і названа твоїм образом, томущо уподібненою є, для якої Ти все створив, і її уподібнив Ти до насіння рільника. 45 Не над нами, але пощади твій нарід і змилосярдися над твоїм насліддям, бо Ти помилуєш твої створіння. 46 І Він відповів мені і сказав: Те, теперішнє теперішнім і будуче будучим. 47 Бо багато тобі остається, щоб ти міг любити моє створіння більше від Мене. Ти ж часто і себе самого прирівняв до неправедних. Ніколи (так не чини). 48 Але і в цьому подивугідним будеш перед Всевишним, 49 томущо ти себе упокорив, так як тобі годиться, і ти не вважав себе між праведними. Дуже прославлений будеш, 50 томущо численні нещастя нещасними вчинять тих, що замешкують вік в останніх (часах), томущо ходили в великій гордості. 51 Ти ж подумай за себе і питай за славу подібних до тебе. 52 Бо вам відкритий рай, засаджене дерево життя, приготовлений будучий час, приготовлений достаток, збудовано місто, випробований спочинок, удосконалено добро, раніше вдосконалено мудрість. 53 Корінь назначений вами, слабість викорінена вами і смерть сховалася, ад утік і тління в забутті. 54 Минули болі і в кінці показався скарб нетлінности. 55 Отже не додавай випитуватись про множество тих, що гинуть. 56 Бо і вони самі приймаючи свободу погордили Всевишним і зневажили його закон і покинули його дороги. 57 А ще й потоптали його праведників. 58 І вони сказали у свому серці, що немає Бога, хоч і знали, що помруть. 59 Бо так як вас очікує те, що передсказане, так їх спрага і мука, які приготовлені. Бо Всевишний не хотів чоловіка погубити, 60 але самі ті, що створені, осквернили імя Того, Хто їх створив, і були невдячні Тому, Хто їм тепер приготовив життя. 61 Через це мій суд вже наближається, 62 це не всім Я показав, лише тобі і нечисленним подібним до тебе. І я відповів і сказав: 63 Господи, ось тепер Ти мені показав множество знаків, які Ти почав чинити в останніх (часах), але Ти мені не показав в якому часі.

9,1 І він мені відповів і сказав: Мірляючи мірляй в тобі самому, і буде, як побачиш коли мене якась часть предсказаних знаків, 2 тоді зрозумієш, що це час, в якому Всевишний почне відвідувати вік, який ним створений. 3 І коли в віку побачиться зміна місць, замішання народів, задуми народів, непостійність володарів, замішання володарів, 4 і тоді зрозумієш, що Всевишний говорив про це від днів, які раніше були від початку. 5 Бо так як всього, що зроблене в віку, початок в знищенні і знищення явне, 6 так і часи Всевишнього, початки явні в знаках і силах, і знищення в дії і в знаках. 7 І буде кожний, що спасеться, і що зможе втечи через свої діла, чи через віру в яку повірив, 8 цей омине передсказані небезпеки і побачить моє спасіння на моїй землі і в моїх границях, які Я освятив собі у віку. 9 І тоді дивуватимуться ті, що тепер надужили моїми дорогами, і в муках житимуть ті, які їх вкинули з призирством. 10 Бо ті, що не пізнали мене за життя одержавши добродійства, 11 і які зневажили мій закон, коли ще мали свободу, 12 і коли ще їм відкрите було місце покаяння не зрозуміли, але погордили, цим треба по смерті в муці пізнати. 13 Ти, отже, не будь цікавим, як безбожні мучитимуться, але запитай як праведні спасуться, і яких вік і задля яких вік і коли. 14 Відповів я і сказав: 15 Колись я сказав і тепер кажу і пізніше скажу, що є більше тих, що гинуть ніж тих, що спасуться, 16 так як хвиля є більшою від краплі. І він мені відповів і сказав: 17 Яка нива, таке і насіння, і які квіти, такі і барви, і які діла таке і створіння, і який рільник такий і тік. Томущо був час віка 18 і тоді коли Я приготавляв їм, тим що є

тепер, раніше ніж їм був вік в якому житимуть, і ніхто мені не заперечив 19 тоді, бо ані не було нікого, і тепер створені в цьому приготовленому світі і зі столом без браку і з недослідимим законом, є зіпсуті своїми звичаями. 20 І Я подумав про вік мій, і ось він був пропащий, і мій світ, і ось був в небезпеці задля думок, які до нього прийшли. 21 І Я побачив і їх, дуже пощадив, і Я собі спас гроно з китиці винограду і саджанці з великого племені. 22 Отже, хай згине множество, що без причини народилося, і хай збережеться моє гроно і мої саджанці, томущо з великим трудом Я це доконав. 23 Ти ж, якщо ще даси, щоб минули інші сім днів, але не поститимеш в них, 24 бо підеш в поле квітів, де немає збудованого дому, і їж тільки з квітів поля, і мяса не покуштуєш і вина не питимеш, але тільки квіти, 25 і благатимеш Всевишнього безпереривно, і прийду і говоритиму з тобою. 26 І я пішов, так як він мені сказав, до поля, що зветься Ардат, і я сів там між квітами і я їв трави поля і їхня їжа була мені в ситість. 27 І сталося, після сімох днів, і я лежав на сні і моє серце знову було стурбоване так як і раніше. 28 І мої уста відкрилися і я почав говорити до Всевишнього і сказав: 29 О Господи, показуючись показався Ти в нас нашим батькам в пустині, коли виходили з Єгипту і коли приходили до непрохідної і безплідної пустині, і кажучи сказав Ти: 30 Ізраїле, слухай Ти мене, і насіння Якова, послушайте мої слова. 31 Бо ось Я сію у вас мій закон, і він видасть у вас овоч, і Я прославлюся в ньому на віки. 32 Але наші батьки, прийнявши закон, не зберегли, і не оберegli мої закони. І був овоч закона, що не гине, бо не може, томущо він був твоїм. 33 Бо ті, що прийняли згинули, не зберігши те, що в них було посіяне. 34 І ось звичайно буває, що коли земля прийме насілля, чи море корабель, чи якась посудина їжу чи напиток, і коли станеться, що вигубленим буде 35 те, що посіяне, чи що поставлене, чи що прийняте, це нищиться, а посудини остаються. А у нас не так сталося. 36 Бо ми, що одержали закон, згрішивши, згинули і наше серце, що його прийняло, 37 бо закон не гине, але остається в своїй славі. 38 І як я це говорю в моїм серці, і поглянув я моїми очима і я побачив жінку по правій стороні, і ось вона плакала і ридала великим голосом, і дуже боліла душею, і її одіж (була) роздерта, і попів на її голові. 39 І покинув я думки, над якими я роздумував і повернувся до неї і я їй сказав: 40 Чому плачеш і чому болієш душею? І вона сказала мені: Полиш мене, мій пане, щоб я плакала і додала болю, томущо я дуже гірка душею і дуже впокорена. 42 І я їй сказав: Що ти потерпіла, скажи мені. І вона мені сказала: 43 Я, твоя раба, була неплодною і не породила, маючи мужа тридцять літ. 44 Але я кожної години і кожного дня в цих тридцяти роках благала Всевишнього вночі і вдень. 45 І сталося, що після тридцятьох років, мене вислухав Бог твоєї рабині і зглянувся на моє впокорення і прислухався до моєї скорботи і дав мені сина. І я ним дуже зраділа, я і мій чоловік і всі мої громадяни, і ми дуже почитали Сильного. 46 І я його годувала з великим трудом. 47 І сталося, коли він виріс і я прийшла, щоб взяти йому жінку, і зробила день бенкету.

10,1 І сталося коли мій син ввійшов до свого покою, впав і помер. 2 І ми погасили всі світила, і всі мої громадяни встали, щоб мене потішити, і я спочила аж до другого дня аж до ночі. 3 І сталося, як всі перестали мене потішати, (думали) що я успокоїлася, і я встала вночі і втекла й прийшла, так як бачиш, на це поле. 4 І думаю вже не повернутися до міста, але тут остати, і не їстиму, ані не питиму, але буду без перерви плакати і постити, доки не помру. 5 І полишив я ще роздуми, якими я займався, і я відповів їй зі злістю і сказав: 6 Дурна понад всіх жінок, чи не

бачиш нашого смутку і що нам притрапилося? 7 Томущо Сіон, мати нас всіх, смутком засмучена і впокоренням впокорена. Плачте дуже 8 і тепер, оскільки всі плачемо, і сумні будьте, оскільки всі сумні. Ти ж засмутилася за одного сина. 9 Але запитай землю і хай тобі скаже, томущо вона та, що має оплакувати стільки живих, що народилися. 10 І з неї на початку всі народилися й інші прийдуть, і ось майже всі ідуть в погібіль і множество їх у вигублення. 11 І, отже, хто має більше плакати, хіба не ця, що втратила таке велике множество, радше ніж ти, що плачеш за одного? Якщо ж скажеш мені, 12 що мій плач не є подібний (до плачу) землі, томущо я втратила овоч мого лону, якого я породила з смутками і породила з болями, 13 а земля за шляхом землі, відійшло те множество, що в ньому присутнє, так як і прийшло, і я тобі кажу: 14 Так як ти породила з болем, так і земля на початку дала свій плід - чоловіка Тому, Хто її зробив. 15 Отже, тепер затримай при тобі той твій біль і сильно зноси ті випадки, що тобі притрапилися. 16 Бо якщо за справедливі вважаєш Божі рішення, і одержиш в часі твого сина і будеш хвалена між жінками. 17 Отже ввійди до міста до твого мужа. І вона мені сказала: 18 Не зроблю, ані не ввійду до міста, але тут помру. 19 І я ще додав говорити до неї і сказав: 20 Не чини цього слова, але дай переконатися - яке бо падіння Сіона - і дай потішитися в болі Єрусалиму. 21 Бо бачиш, що наші святощі опустілими оставлені і наш престіл знищений і наша святиня знищена 22 і наш псалтир упокорений і наша пісня замовкла і наша радість відпущена, і світло нашого світильника погашене і кивот нашого завіту розграбований і наші святощі сплюгавлені, й ім'я яке названо над нами майже опоганене, і наші діти потерпіли впокорення, і наші священики спалені і наші левіти відійшли в полон і наші дівчата збещені і наші жінки потерпіли насилля, і наші праведні схоплені і наші діти видані, і наші молоді послужили і наші сильні стали безсильними. 23 І те, що найбільше з усього, знак Сіону, томущо позбутий є тепер своєї слави і переданий є в руки тих, що нас зненавиділи. 24 Отже, ти відкинь твій великий смуток і відклади від тебе множество болів, щоб тобі милосердним був Сильний і спокій зробив тобі Всевишній, спокій від трудів. 25 І сталося коли говорив я до неї, і ось її лице нагло дуже засяло, і образ її лица ставав блискучим, так що я також дуже її злякався і думав, що це було б. 26 І ось нагло вона випустила великий звук голосу, повний страху, щоб порушилася земля від звуку. І я побачив, 27 і ось більше жінка мені не являлася, але місто будувалося і показувалося місце з великими основами. І я злякався і закликав великим голосом і я сказав: 28 Де є ангел Урїїл, який на початку прийшов до мене? Томущо він зробив, щоб я прийшов до цього великого жаху розуму, і мій кінець був у зітління і моя молитва в погорду. 29 І коли я це говорив, і ось прийшов до мене ангел, який на початку прийшов до мене і мене побачив, 30 і ось я був поставлений як мертвий і мій розум був відчужений, і він держав мою правицю і мене потішив і поставив мене на мої ноги і сказав мені: 31 Що тобі є і чому ти замішався і чому стурбувався твій розум і чуття твого серця? І я сказав: 32 Томущо, оставляючи, ти мене оставив. Я ж вчинив за твоїми словами і я вийшов в поле, і ось я побачив і бачу те, про що не можу розповісти. І він сказав мені: 33 Стань як чоловік, і я тебе повчу. І я сказав: 34 Говори, мій пане, тільки не остав мене, щоб не даром я помер, 35 томущо я побачив те, чого я не знав, і чую те, чого не знаю. 36 Але чи моє чуття помиляється і снить моя душа? 37 Отже, тепер благаю тебе, щоб ти показав твому слугі про цей жах. І він мені відповів і сказав:

38 Послухай мене, і навчу тебе і тобі скажу про те, чого боїшся, томущо Всевишний об'явив тобі багато таємниць. 39 Я побачив твою просту дорогу, томущо ти безперестанно смутився за твій нарід і ти дуже плакав за Сіон. 40 Це, отже, роз'яснення видіння: Жінка, яка тобі з'явилася перед коротким часом, 41 яку ти побачив, що вона плакала, і ти почав її потішати, 42 а тепер вже не бачиш вид жінки, але тобі з'явилося місто, яке будували. 43 І вона розповідала тобі про випадок свого сина, це розвязка: 44 Ця жінка, яку ти побачив, це є Сіон, який тепер бачиш як збудоване місто. 45 І коли сказала тобі, що вона була неплідною тридцять літ, томущо були три тисячі років віку, коли в ній ще не було принесеної жертви. 46 І сталося, що після трьох років, і Сомон збудував місто і приніс жертви. Тоді було коли вона неплідна породила сина. 47 І те, що вона тобі сказала, що я годувала його з трудом, це було мешкання Єрусалиму. 48 І коли тобі сказала, що мій син, прийшовши до свого покою, помер і трапилося йому падіння, це було те, що сталося знищення Єрусалиму. 49 І ось ти побачив її подобу, як оплакує сина, і ти почав її потішати в тому, що притрапилося. Це було тобі до об'явлення. 50 І тепер, Всевишний бачачи, що ти засмучений душею, і що з усього серця терпиш за неї, показав тобі світлість її слави і вродливість її краси. 51 Томуто сказав я тобі, щоб ти остався в полі, де немає збудованого дому. 52 Бо я знав, що Всевишний починав тобі це показувати. 53 Томуто я тобі сказав, щоб ти прийшов в поле, де немає основи будови. 54 Бо не зможе діло людської будови встоятися на місці, де починало показуватися місто Всевишнього. 55 Ти, отже, не бійся, ані хай не злякається твоє серце, але ввійди і поглянь на красу чи величність будинку, скільки спосібний ти бачити видінням очей. 56 І після цього почувеш, скільки може чути слух твоїх ух. 57 Бо ти блаженний понад багатьох і ти покликаний Всевишнім так як і нечисленні. 58 В ночі ж, яка до завтра буде, останешся тут, 59 і Всевишний покаже тобі ті видіння снів, які зробить Всевишний тим, що живуть на землі в останніх днях. 60 І тієї ночі і другої я спав, так як він мені сказав.

11,1 І сталося другої ночі, і я побачив сон, і ось з моря виходив орел, в якого було дванадцять оперених крил і три голови. 2 І я побачив, і ось він розпускав свої крила по всій землі, і до нього дули всі вітри неба і до нього збиралися хмари. 3 І я побачив, і з його перів родилися противні пера, і вони були в малих і дрібних перах. 4 А його голови були спокійні, і середна голова була більша від інших голів, але й вона спочивала з ними. 5 І я побачив, і ось орел літав в своїм пір'ї і володів над землею і над тими, що мешкали на ній. 6 І я побачив, як підчинене було йому все, що під небом, і ніхто йому не протиставився, ані одне з створінь, що на землі. 7 І я побачив, і ось орел піднявся на своїх кігтях і видав голос своїми перами, кажучи: 8 Всі разом не чувайте, спіть кожний в своїм місці і на час чувайте, 9 голови ж хай будуть збережені на кінець. 10 І я побачив, і ось голос не виходив з його голів, але з середини його тіла. 11 І я почислив його противні пера, і ось їх було вісім. 12 І я побачив, і ось з правого боку повстало одне перо і володіло по всій землі. 13 І сталося коли володіло, і прийшов йому кінець і зникло, так, що пропало його місце. І наступне встало і володіло і воно держало багато часу. 14 І сталося коли володіло, і приходив його кінець, і воно зникло так як попередне. 15 І ось голос пролунав в ньому кажучи: 16 Послухай ти, що весь час держав землю, сповісти це, раніше ніж почнеш зникати: Ніхто після тебе не держатиме твій час, але ані половину його. 18 І піднялося третє (перо) і держало володіння, так як

попередні, і зникло і те. 19 І так траплялося всім іншим поодинокі держати володіння і знову вповні зникати. 20 І я побачив, і ось в часі виходили наступні пера і вони з правого боку, щоб держали і вони володіння; і з них були ті, що держали, але одначе зразу зникали. 21 Бо і деякі з них підносилися, але не держали володіння. 22 І після цього я побачив, і ось не зявилося дванадцять крил і два крильчата. 23 І нічого не осталося в тілі орла, хіба що три голови, які спочивали і шість крильчат. 24 І я побачив, і ось від шістьох крильчат відділилися два і осталися під головою, що з правого боку; бо чотири осталися на своїм місці. 25 І я побачив, і ось ці підкрильчата думали себе поставити і держати володіння. 26 І я побачив, і ось одне піднялося, але зразу зникло. 27 І друге, і це швидше ніж попереднє зникло. 28 І я побачив, і ось два, що осталися і вони в себе самих думали панувати. 29 І як вони про це думали, і ось одна з відпочиваючих голів, що була посередині, будилася, бо вона була більша від двох голів. 30 І я побачив, як прилучила дві голови з собою, 31 і ось повернулася голова з цими, що були з нею, і зіла два крильця, що думали панувати. 32 А ця голова захопила всю землю і заволоділа тими, що жили на ній з великим трудом, і держала владу над вселенною більше від всіх крил, які були. 33 І після цього я побачив, і ось нагло середня голова зникла і вона, так як крила. 34 Осталися ж дві голови, які подібно заволоділи над землею і над тими, що жили в ній. 35 І я побачив, і ось голова з правого боку пожерла ту, що з лівого. 36 І я почув голос, що говорив мені: Поглянь напроти себе і зваж над тим, що бачиш. 37 І я побачив, і ось наче розбурханий лев, що з лісу реве, і я почув як видав людський голос до орла і сказав, мовлячи: 38 Почуй ти, і заговорю до тебе, і говорить до тебе Всевишний: 39 Чи ти не той, який остався з чотирьох звірів, яких поставив Я, щоб володіли моїм віком, і щоб через них прийшов кінець моїх часів? 40 І четвертий, приходячи, побідив всіх звірів, які пройшли, і володіння держав над віком з великим тремтінням і весь світ з дуже страшним трудом, і жили стільки часів на вселенній з обманою. 41 І ти не судив землю правдою. 42 Бо ти турбував лагідних і ти зранив спокійних, ти зненавидів тих, що говорять правду і ти полюбив брехливих, і ти знищив помешкання тих, що давали овоч, і ти упокорив стіни тих, що тобі не пошкодили. 43 І піднялася зарозумілість до Всевишнього і твоя гордість до Сильного. 44 І поглянув Всевишний на твої часи, і ось вони скінчилися і його віки скінчилися. 45 Тому появляючись не зявишся ти, орле, і твої страшні крила і твої препогані крильця і твої погані голови і твої дуже погані кіхті і все твоє марне тіло, 46 щоб вся земля відпочила і виказалася звільненою від твоєї сили і надіялася на суд і милосердя Того, Хто зробив її.

12,1 І сталося, що коли лев говорив ці слова до орла, і я побачив, 2 і ось та голова, що осталася, зникла, і два крила, які перейшли до нього, випрямилися щоб панувати, і їхнє царство було коротким і замішання повним. 3 І я побачив, і ось вони зникли, і все тіло орла горіло, і земля дуже страхалася. І я чув від великого жаху ума і від великого страху, і я сказав моєму духові: 4 Ось ти мені поставив це, тому що досліджуєш путі Всевишнього. 5 Ось я ще змучився душею і став дуже немічний моїм духом, і в мені немає ані малої сили від великого страху, яким я перелякався цієї ночі. 6 Тепер, отже, благодію Всевишнього, щоб мене скріпив аж до кінця. 7 І я сказав: Владико Господи, якщо я знайшов ласку перед твоїми очима, і якщо я оправданий перед Тобою понад численних, і якщо дійсно моя молитва

підноситься перед твоїм лицем, 8 підкріпи мене і покажи мені, твому рабові, пояснення і значення цього страшного видіння, щоб вповні Ти потішив мою душу. 9 Бо Ти мене мав за гідного, щоб показати мені кінець часів і останнє часів. І Він мені сказав: 10 Це є пояснення цього видіння, якого ти побачив: 11 Орел, якого ти побачив, що він підносився з моря, це є четверте царство, яке бачив в видінні твій брат Даниїл, 12 але не було йому пояснене, так як Я тепер тобі пояснюю чи пояснив. 13 Ось приходять дні, і повстане на землі царство і буде страшніше від всіх царств, що були перед ним. 14 Царюватимуть же в ньому дванадцять царів, один після одного. 15 А другий, що почне панувати, він держатиме (царство) більше часу від дванадцятьох. 16 Це є пояснення дванадцятьох крил, які ти побачив. 17 І як ти почув голос, який заговорив, що не виходив з його голів, але з середини його тіла, 18 це є пояснення: що після часу його панування зродяться не малі роздори, і (царство) було в небезпеці впасти, і тоді не впаде, але знову повстане в своїм початку. 19 І як ти побачив вісім крильцят, що причіплені до його крила, 20 це є пояснення: Бо в ньому повстане вісім королів, яких часи будуть легші і роки швидкі, і два з них згинуть 21 як приблизатиметься середущий час, а чотири збережуться в часі, коли почне зближатися його час, щоб скінчитися, а два на кінець збережуться. 22 І як ти побачив три голови, що спочивали, 23 це є пояснення: В останніх його (днів) Всевишній підніме три царства і відновить в них багато, і вони опанують землю 24 і тих, що живуть на ній великим трудом, понад всіх, що були перед цими. Задля цього вони названі голови орла. 25 Бо вони будуть ті, які підсумують його безбожності і ті, що довершать його останні (діла). 26 І як ти побачив велику голову, що зникає, (це) томущо один з них помре на своєму ліжку, і одначе з муками. 27 Бо дві які осталися, поїсть їх меч. 28 Бо одного поїсть меч, що з ним, але одначе і цей від меча в останніх впаде. 29 І як ти побачив два підкрильцята, що виходять на голову, що є з правого боку, 30 це пояснення: Це ті, яких зберіг Всевишній на свій кінець, це буде мале царство і повне заміщення, 31 так як ти бачив. І льва якого ти побачив, що збудився з лісу, що ричав і говорив до орла і його оскаржував за його неправди, за всі його слова, так як ти почув, 32 це є помазанник, якого Всевишній зберіг на кінець для цих і для їхніх безбожностей. Він оскаржить їх за їхні безбожності і явними вчинить перед ними їхні гидоти. 33 Бо він перше поставить їх на суд живими, і буде, коли оскаржить їх, тоді знищить їх. 34 Бо він освободить з милосердям осталий мій нарід, який збережений в моїх границях, і потішить їх, доки не прийде кінець, день суду, про який Я тобі сказав на початку. 35 Це сон, який ти побачив, і це його пояснення. 36 Ти, отже, одинокий був гідний знати цю таємницю Всевишнього. 37 Але напиши в книзі все це, що ти побачив, і покладеш це в схованому місці. 38 І навчиш це мудрих з твого народу, про яких знаєш, що серця можуть прийняти і зберегти ці таємниці. 39 Ти ж ще потерпи тут інших сім днів, щоб тобі показаним було те, що видалося (добрим) Всевишньому тобі показати. 40 І він відійшов від мене. І сталося, коли ввесь нарід почув, що минули сім днів, і я не повернувся до міста, і зібрався кожний від найменшого аж до найбільшого і прийшов до мене, і промовили до мене, кажучи: 41 Чим ми згрішили проти тебе, і що неправедного ми зробили проти тебе, чому оставляючи (нас), сів ти в цьому місці? 42 Бо ти нам (одинокий) остався з усіх пророків, так як китиця зі збору винограду, і так як світило на темному місці, і так як пристань для корабля, що спасся від бурі. 43 Чи не вистачають нам зла, які

притрапилися? 44 Отже, якщо ти нас оставиш, скільки було б нам краще, якщо б і ми спалені були в спаленні Сіону. 45 Бо ми не кращі від тих, які там померли. І вони заплакали великим голосом. І я їм відповів і сказав: 46 Ізраїле, май надію і не сумуй ти, доме Якова. 47 Бо пам'ять про вас перед Всевишнім, і Сильний не забудь про вас в змаганні. 48 Бо я вас не оставив, ані не відійшов від вас, але прийшов до цього місця, щоб помолитися за опустіння Сіону, і щоб попросити милосердя за упокорення вашої святині. 49 І тепер ідіть кожний з вас до свого дому, і я прийду до вас після цих днів. 50 І нарід пішов до міста, так як я йому сказав. 51 Я ж сидів в полі сім днів, так як той мені приказав, і їв лише квіти поля, в тих днях їжу мені зроблено з трав.

13,1 І сталося по сімох днях, і вночі я мав сон. 2 І ось з моря піднявся вітер, щоб розбурхати всі його хвилі. 3 І я побачив, і ось сам чоловік летів з хмарами неба. І куди повертав своє лице, щоб подивитися, все що під ним видно було тремтіло. 4 І куди лиш виходив голос з його уст, горіли всі, які чули його голоси, так як топиться віск, коли зачує огонь. 5 І я побачив після цього, і ось збиралося множество людей, яким не було числа, з чотирьох вітрів неба, щоб воювати проти чоловіка, який вийшов з моря. 6 І я побачив, і ось він самому собі викарбував велику гору і летів понад нею. 7 Я ж старався побачити околицю чи місце, звідки викарбовано гору, і не зміг. 8 І після цього я побачив, і ось всі, що зібралися до нього, щоб воювати проти нього, вони дуже боялися, одначе наважувалися на бій. 9 І ось, як він побачив напад множества, що приходив, не підняв своєї руки, ані не держав списа, ані якусь воєнну зброю, я хіба тільки побачив, 10 як він видав з своїх уст наче ріку огня, і з своїх губів духа огня, і з свого язика видавав буряні іскри. І це все було разом змішане, ріка огня і дух полум'я і множество бурі. 11 І впало на напад множества, яке було готове боротися, і спалило всіх, щоб зразу нічого не було видно з безчисленного множества, хіба що лишень порошок попелу і запах диму. І я побачив і жахнувся. 12 І після цього я побачив самого чоловіка, що сходив з гори і прикликував до себе інше мирне множество. 13 І приходили до нього лица багатьох людей, деякі радісні, деякі смутні, деякі ж сковані, деякі приводили тих, що приносилися в жертву. І я збудився від множества страху і я благав Всевишнього і я сказав: 14 Ти від початку показав твому рабові ці чуда і Ти мене мав за гідного, щоб прийняти моє благання. 15 І тепер покажи мені ще й пояснення цього сна. 16 Бо так як вважаю в моїм чутті, горе тим, що остануться в тих днях, і багато більше горя тим, що не остануться. 17 Бо які не остануться, будуть сумні 18 розуміючи те, що покладене на останні дні, і їх не досягнуть. Але й ті, що оставлені, 19 задля цього (їм) горе, бо побачили великі небезпеки і численні потреби, так як показують ці сни. 20 Одначе легше є через небезпеку до цих прийти, ніж минути наче хмара віку і не бачити те, що трапиться в останніх (часах). І Він мені відповів і сказав: 21 І скажу тобі пояснення видіння, але й відкрию тобі те, про що ти говорив. 22 Тому що ти говорив про цих, що осталися і про цих, які не осталися, це пояснення: 23 Той хто приносить небезпеку в тому часі, він обереже тих, що впадуть в небезпеку, які мають діла і віру до Всевишнього. 24 Отже, знай, що більш блаженні є ті, що осталися, понад тих, що померли. 25 Бо це пояснення видіння: Як ти побачив чоловіка, що виходив з серця моря, 26 він той, кого Всевишний зберігає на багато часів, який через себе самого освободить своє створіння, і він розположить тих, що осталися. 27 І як ти побачив, що з його уст

виходив наче дух і огонь і буря, 28 і що не держав списа, ані воєнної зброї, і нищить напад того множества, що прийшло воювати проти нього, це пояснення: 29 Ось приходять дні коли Всевишний почне освободжувати тих, що є на землі. 30 І найде жах ума на тих, що замешкують землю. 31 І одні проти одних задумають воювати, міста проти міст і місце проти місця і нарід проти народу і царство проти царства. 32 І буде коли це станеться і трапляться знаки, які Я тобі раніше показав, і тоді обявиться мій Син, якого ти побачив, муж, що піднімався. 33 І буде, коли всі народи почують його голос, і кожний оставить свою околицю і війну, яку мають один проти одного, 34 і зберуться разом безчисленне множество, так як ти бачив, тих, що хотіли прийти і воювати проти нього. 35 А він стане на вершку гори Сіон. 36 А Сіон прийде і покажеться всім готовим і збудованим, так як ти бачив гору викарбовану без рук. 37 Сам же мій Син оскаржить ті народи, що прийшли, за їхні безбожності, тих, що приблизилися до бурі, і закине їм їхні погані думки і муки, якими почнуть мучитися, 38 що уподібнені до огня, і вигубить їх без труду і законом, що уподібнений до огня. 39 І як ти побачив, що він збирав до себе інше мирне множество, 40 це є дев'ять племен, які були полонені з своєї землі в днях царя Йосії, якого полоненим попровадив Салманассар цар асирійців, і переніс їх поза ріку, і вони були перенесені до іншої землі. 41 Вони ж собі дали цю пораду, щоб оставити множество народів, і піти до дальшої околиці, де ніколи ніхто не замешкав там з людського роду, 42 щоб хоч там зберігати свої закони, які не зберігали в своїй країні. 43 А ввійшли через узькі проходи ріки Евфрату. 44 Бо тоді Всевишний зробив їм знаки, і поставив жили ріки доки не пройдуть. 45 Бо крізь ту країну йшла велика дорога, ходу одного року і половини, бо та країна називається Арзар, і 46 тоді там замешкали аж до останнього часу. І тепер знову почали приходити, 47 знову Всевишний поставив жили ріки, щоб могли пройти, через це ти побачив множество зібране з миром, 48 але й ті, що остали з твого народу, які знайдуться в моїх святих границях. 49 Отже, буде коли почне вигублювати множество тих народів, що зібрані, оборонить той нарід, що остався. 50 І тоді покаже їм дуже багато чудес. 51 І я сказав: Владико Господи, покажи мені це, через що я побачив мужа, що піднімався з серця моря. І він мені сказав: 52 Так як це хтось не може, ані дослідити, ані знати, те, що є в глибині моря, так не зможе хтось на землі бачити мого Сина, або тих, що є з ним, хіба що в часі дня. 53 Це є пояснення сну, який ти побачив, і задля чого ти тут одинокий просвічений. 54 Бо ти оставив твое і моїм займався і досліджував мій закон. 55 Бо ти поклав своє життя для мудрості, і свій змисл ти назвав матірю. 56 І задля цього Я тобі це показав, винагорода перед Всевишним. Бо буде, що після інших трьох днів, скажу тобі інші речі і викладу тобі тяжке й подивугідне. 57 І я пішов і перейшов до поля, дуже прославляючи і хвалячи Всевишнього за чудеса, які чинив в часах, 58 і томущо керує часами і тим, що є вкладене в часах. І я там сидів три дні.

14,1 І сталося третього дня, і я сидів під дубом, 2 і ось проти мене вийшов голос з куща і сказав: Езро, Езро. І сказав я: Ось я, Господи. І я встав на мої ноги. І Він мені сказав: 3 Обявляючи, Я обявив з куща і Я заговорив до Мойсея, коли мій нарід служив в Єгипті. 4 І Я його післав і вивів мій нарід з Єгипту, і Я його привів до гори Синаю і держав його при Мені багато днів, 5 і Я йому розповів багато чудес, і Я йому показав таємниці часів і кінець часів. І Я йому заповів, кажучи: 6 Ці слова зробиш явними і ці скриєш. 7 І тепер тобі кажу: 8 Знаки, які Я показав і сни, які ти

побачив, і пояснення, які ти почув, склади їх в твоєму серці. 9 Бо ти відійдеш від людей, і житимеш далі з моїм Сином і з подібними до тебе, доки не закінчаться часи, 10 томущо вік стратить свою молодість і часи приближаються до старіння. 11 Бо на дванадцять частей поділений вік, і з нього десять вже минуло і половина десятої часті, 12 осталися ж з нього два опріч половини десятої часті. 13 Отже, тепер розпорядися з твоїм домом, і повчи твій нарід, і потіш їхніх впокорених, і вже відмовся від тлінного життя, 14 і відклади від себе смертні думки, і відкинь від себе людські тягарі, і скинь з себе вже слабку природу, і відклади в один бік твої дуже докучливі думки, і поспішишся щоб переселитися з цих часів. 15 Бо те погане, що ти тепер побачив, що станеться, знову буде гірше від цих, 16 бо наскільки слабким стається вік від старості, настільки розмножиться зло на тих, що мешкають. 17 Бо правда ще більше віддалилася і приблизилася брехня. Бо вже спішитесь прийти орел, якого ти побачив в видінні. 18 І я відповів: Господи, сказав я перед Тобою. 19 Бо ось я відійду, так як Ти мені заповів, і повчу присутній нарід. А тих, які пізніше народяться, хто повчить? 20 Отже вік поставлений у темряві, і хто живе в ньому є без світла, 21 томущо твій закон спалений, через що ніхто не знає те, що зроблене Тобою або діла, які початі будуть. 22 Бо якщо я знайшов ласку перед Тобою, всели в мені святого духа, і напишу все, що сталося в віку від початку, що було записане в твоєму законі, щоб люди змогли знайти стежку, і ті, що забажають жити в останніх (часах) хай живуть. 23 І Він мені відповів і сказав: Пішовши, позбирай нарід і скажеш їм, щоб не шукали тебе сорок днів. 24 Ти ж приготови собі багато таблиць і візьми з собою Сарея, Дабрія, Салемія, Етана і Асієла, цих п'ятох, які приготовані швидко писати. 25 І прийдеш сюди, і Я запалю в твоєму серці світильник ума, який не загасне аж доки не закінчиться те, що почнеш писати. 26 І як зробиш, одне явним зробиш, інше ж скритим передаси розумним. Бо завтра в цій годині почнеш писати. 27 І я прийшов, так як Він мені заповів, і я зібрав увесь нарід і я сказав: 28 Послухай, Ізраїле, ці слова: 29 Мандруючи, помандрували наші батьки спочатку до Єгипту, і визволені були звідти. 30 І одержали закон життя, якого не зберегли, який і ви після них переступили. 31 І дано вам землю жеребом в землі Сіона, і ви і ваші батьки зробили беззаконня і не зберегли доріг, які вам приказав Всевишній. 32 Суддя будучи справедливий, забрав у вас в часі те, що подарував. 33 І тепер ви є тут, і ваші брати є у вас. 34 Отже, якщо прикажете вашому чуттю і повчите ваше серце, живими будете збережені і по смерті унаслідите милосердя. 35 Бо суд прийде по смерті, коли знову оживемо, і тоді з'являться імена праведників і обявляться діла безбожних. 36 До мене ж хай ніхто тепер не приступить, ані не шукає мене до сорок днів. 37 І я взяв п'ятох чоловіків, так як Він мені заповів, і ми пішли в поле і там осталися. 38 І було на другий день, і ось голос закликав мене, кажучи: Езро, відкрий твої уста і пий те, що тобі даю пити. 39 І я відкрив мої уста, і ось подано мені чашу повну. Вона була повна наче води, а її барва подібна до огня. 40 І я взяв і випив, і в ньому, як я пив, моє серце прошило розуміння і в моїх грудях росла мудрість. Бо мій дух зберігав пам'ять, 41 і мої уста відкрилися і більше не замкнулися. 42 Всевишній же дав розум п'ятом мужам, і вони записали те, що за порядком говорилося записами, які вони не знали, і сиділи сорок днів. Вони ж в день писали, 43 а вночі їли хліб; я ж в день говорив і вночі не мовчав. 44 Записані ж були в сорока днях дев'яност чотири книги. 45 І сталося коли скінчилися сорок

днів, і Всевишній сказав, мовлячи: Те, що ти раніше записав вистав на яв, і хай читають гідні і негідні. 46 А останні сімдесят збережеш, щоб передати їх мудрим з твого народу. 47 Бо в цих є жила розуму і джерело мудрости і ріка знання. І я так зробив.

15,1 Ось говори до ух мого народу слова пророцтва, які вкляду в твої уста, говорить Господь, 2 і вчини, щоб вони записали на папері, бо є вірні і правдиві. 3 Не бійся задуманого проти тебе, ані хай не турбують тебе недовірливості тих, що говорять, 4 томущо кожний недовірливий помре в своїм невірстві. 5 Ось Я наводжу на всевіт, говорить Господь, зло, меч і голод і смерть і вигублення, 6 через що беззаконня накрило всю землю і сповнилися їхні діла. 7 Тому то говорить Господь: 8 Вже не змовчу безбожності тих, що безбожно діють, ані не потерплю тим, що безбожно чинять. Ось кличе до мене невинна і праведна кров, і душі праведних кличуть безпереривно. 9 Мстячи, пімщу їх, говорить Господь, і заберу в них всю невинну кров до себе. 10 Ось мій нарід провадиться на смерть наче стадо. Вже не терпітиму, щоб він жив в єгипетській землі, 11 але виведу його сильною рукою і високим раменом, і побю Єгипет карами, так як раніше, і знищу всю його землю. 12 Хай плаче Єгипет і його основи биті й побиті карами, які наведе Господь. 13 Хай плачуть працівники, що працюють на землі, томущо їхнє зерно не дасть плоду і ваші дерева будуть знищені ржою і градом і страшною звіздою. 14 Горе вікові і тим, що живуть в ньому, 15 томущо приблизився меч і їхнє вигублення, і повстане нарід проти народу на війну, і меч в їхніх руках. 16 Бо буде неспокій людям, одні одних перемагаючи, в їхній силі не дбатимуть за свого царя і володаря своїх вельмож. 17 Бо чоловік забажає йти до міста і не зможе. 18 Бо міста будуть в замішанні через їхню гордість, дім буде знищений, люди боятимуться. 19 Не пожалує чоловік свого ближнього, щоб знищити мечем їхні доми, щоб ограбити їхні маєтки через голод хліба і велику скорботу. 20 Ось Я, каже Бог, збираю всіх царів землі, щоб зрушилися ті, які є з півночі і з півдня і з сходу і з ливану, щоб повернулися до себе і віддали, що їм дали. 21 Так як чинять аж до сьогодні вибраним моїм, так зроблю і віддам їм в подолок. Так говорить Господь Бог: 22 Моя правиця не пощадить тих, що грішать, ані не відступить меч від тих, що проливають невинну кров на землю. 23 І вийшов огонь від його гніву і пожер основи землі і грішників наче спалений хабаз. 24 Горе тим, що грішать, і не зберігають мої прикази, говорить Господь, 25 не пощаджу їх. Відійдіть, сини відступники, не оскверняйте мою святиню. 26 Бог знає тих, що грішать проти нього, тому їх передає на смерть і на вбивання. 27 Бо вже зло прийшло на вселенну, і останете в ньому; бо Бог вас не освободить, томущо ви згрішили проти нього. 28 Ось страшне видіння, і його лице зі сходу. 29 І вийдуть народи Арабських зміїв в численних колісницях, і їхнє сичання носить по землі від дня ходу, щоб також боялися і тремтіли всі, хто їх чує. 30 Кармонії божеволіючи вийдуть в люті з лісу і прийдуть з великою силою і стануть до бою з ними і знищать своїми зубами часть землі ассирійців. 31 І після цього дракон стане сильнішим, памятаючи своє народження, і якщо повернуться зідхаючи великою силою, щоб їх переслідувати, 32 і вони замішаються і замовчать в їхній силі і повернуть свої ноги до втечі, 33 і з землі ассирійців, той, хто засідає, засяде на них і пожере одного з них, і на їхньому війську буде страх і тремтіння і в їхньому царстві нестійкість. 34 Ось хмара зі сходу і з півночі аж до півдня, і їхні лица дуже страшні, повні злості і бурі. 35 І

зударяться між собою і пролиють на землю велику звізду і їхню звізду, і буде кров від меча аж до живота коня 36 і бедра чоловіка і горба верблюда. І на землі буде страх і велике тремтіння, 37 і жахнуться ті, що побачать ту лють, і їх охопить тремтіння. І після цього рухатимуться великі хмари 38 з півдня і півночі, і інша часть з заходу. 39 І здолають вітри зі сходу і відкриють його і хмару, яку він підняв в злості, і звізду, щоб творити переляк східним вітром і сильно поженеться на захід. 40 І піднімуться великі і сильні хмари повні люті і звізда, щоб перелякати всю землю і її мешканців, і злити на все високе і виставлене страшну звізду, 41 огонь і град і літаючі мечі і багато води, і також всі поля і всі ріки наповняться повнотою тих вод. 42 І знищать міста і мури і гори і горби і дерева лісів і сіно піль і їхнє зерно. 43 І перейдуть непереривно аж до Вавилону і його перелякають. 44 Зберуться до нього і його оточать і вилиють звізду і всю лють на нього, і підійде порох і дим аж до неба, і всі довкруги оплакуватимуть його, 45 і ті, що остануться послужать тим, що йому завдали страху. 46 І ти Азіє, спільниця в роді Вавилону і слава його особи, 47 горе тобі, нещасна, томущо ти уподібнилася до нього, прикрасила твоїх дочок в розпусті, щоб подобатися і славитися в твоїх любовниках, які тебе завжди забажали, щоб розпустувати. 48 Зненавидженого ти наслідувала в усіх його ділах і його винаходах. Тому говорить Бог: Нашлю на тебе зло, вдівство, бідноту і голод і меч і пошесть, щоб спустошити твої доми, на насилування і смерть. І слава твоєї сили 50 зісохне як квітка, як підніметься спека, що на тебе напущена. 51 І знеможеш і бідною станеш від пошесті і будеш покарана ранами, і не зможеш прийняти твоїх силачів і любовників. 52 Чи Я так ревнував би за тобою, говорить Гоосподь, 53 якщоб ти не забила моїх вибраних у кожному часі, радіючи побиттям рук, і говорячи про їхню смерть коли ти впилася. 54 Прикраси вид твого лица. 55 Винагорода розпусниці в твоїм лоні, тому то одержиш віддачу. 56 Так як зробиш моїм вибраним, говорить Господь, так зробить тобі Бог і видасть тебе на зло. 57 І народжені в тебе помруть від голоду, і ти впадеш від меча, і твої міста будуть знищені, і всі твої впадуть в полі від меча. 58 І ті, що є в горах згинуть від голоду, і їстимуть свої тіла і питимуть кров від голоду хліба і спраги води. 59 Нещаслива над всіма прийдеш, і знову одержиш зло. 60 І в переході знищать зненавиджене місто і вигублять якусь часть твоєї землі і винищать часть твоєї слави, знову повертаючись з Вавилону. 61 Будеш розбита і знищена ними наче стерня, і вони будуть тобі огнем. 62 І пожеруть тебе і твої міста, твою землю і твої гори, всі твої ліси і огнем спалять плодоносне дерево. 63 Полоненими поведуть твоїх синів і захоплять твоє багатство і вигублять славу твого лица.

16,1 Горе тобі, Вавилоне і Азіє, горе тобі Єгипте і Сирія. 2 Підпережіться мішками і волосінницями, і оплакуйте ваших дітей і болійте за них, томущо наблизилося ваше винищення. 3 Післано на вас меч, і хто є той, що відверне його? 4 Післано на вас огонь, і хто є той, що його погасить? Післано на вас зло, і хто є той, що його відсуне? 6 Чи відібе хто голодного льва у лісі, або згасить огонь в стерні, як він вже почав горіти? 7 Чи хто відібе стрілу сильно післану стрільцем? 8 Господь Бог посилає зло, і хто його відібе? 9 Вийде огонь його гніву, і хто той, що його погасить? 10 Блисне, і хто не злякається? Загримить і хто не жахнеться? 11 Господь погрозить, і хто не основно перелякається від його лица? 12 Тремтить земля і її основи, море бушує від глибини, і його хвилі замішаються і його риби від лица Господа і від слави його сили, 13 томущо сильна його правиця, яка натягає

лук, ostrі його стріли, які ним посилаються; не зможуть коли будуть послані в кінці землі. 14 Ось посилається зло і не повернеться, доки не найде на землю. 15 Огонь запалюється і не погаситься доки не пожере основи землі. 16 Так як не повертається стріла послана вправним стрільцем, так не повернеться зло, що послане на землю. 17 Горе мені, горе мені, хто мене освободить в тих днях? 18 Початок болів і багато стогону, початок голоду і численні згинуть, початок воєн і жахнуть сили, початок зла і затремтять всі в них. 19 Що зроблять коли прийде зло? 20 Ось голод і кара і скорбота і тіснота, послано бичі на виправлення. 21 І в цих всіх не відвернуться від своїх беззаконь, ані не пам'ятатимуть бичів завжди. 22 Ось буде дешевизна врожаю на землі так, щоб думали собі, що направлений мир. І тоді на землі проросте зло, меч, голод і велике замішання. 23 Бо від голоду згинуть численні, які замешкують землю, і меч вигубить інших, які осталися після голоду. 24 І мертві вкинені будуть наче стерево, і не буде того, хто їх потішив би. Бо земля останеться опустілою, і її міста будуть знищені. 25 Не останеться хто обробляв би землю і засівав би її. 26 Дерев дадуть овоч, і хто його позбирає? 27 Виноград буде зрілий, і хто його видусить? Бо буде велике опустіння місця. 28 Бо чоловік забажає побачити чоловіка чи почути його голос. 29 Бо з міста останеться десять і два з поля, які заховані в густих дібровах і щілинах камяних. 30 Так як в оливковому саді на поодиноких деревах остаються три або чотири оливки, 31 або так як у зібраному винограднику остаються китиці після тих, що пильно обшуковують виноград, 32 так останеться в тих днях три або чотири від тих, що обшуковують їхні доми мечем. 33 І земля останеться опущеною, і її поля постаріють, і її дороги і всі стежки породять колючки, томущо по ній не перейдуть вівці. 34 Плакатимуть дівчата, що не мають молодих, плакатимуть жінки, що не мають мужів, плакатимуть їхні дочки, що не мають помочі. 35 Їхні заручені будуть знищені в війні, і їхні чоловіки будуть знищені голодом. 36 Послухайте поправді це і пізнайте це, господні раби. 37 Ось слово Господа, прийміть його, щоб повірили ви в те, що говорить Господь: 38 Ось приближається зло і не спізниться. 39 Так як вагітна в девятому місяці від свого сина, коли наближається година її родів, перед двома чи трьома годинами терпить болі кругом свого живота, і як виходить дитина з живота не спізниться на одну секунду, 40 так не спізниться зло прийти на землю, і вік застогнає і його обіймуть болі. 41 Послухайте слово, мій народе, приготуйтеся до битви серед зла. Будьте як приходьки землі. 42 Хто продає, наче той, хто втікає; і хто купує, наче хто пропадає; 43 хто торгує, наче той, хто овочу не одержує; і хто будує, наче той, що не живе; 44 хто сіє, наче той, хто не робить жнив; і хто обрізує виноград наче той, хто не збирає винограду; 45 хто жениться, так наче дітей не матимуть; і хто не жениться, так наче вдови. 46 Через що ті, що трудяться, без причини трудяться, 47 бо їхній овоч жнуть чужоземці і їхній маєток крадуть і нищать хати і їхніх синів візьмуть в полон, томущо в полоні і голоді родять своїх народжених, 48 і ті, які торгують, торгують на розкрадання. Чим більше прикрашують міста і свої хати і маєтки і свої особи, 49 стільки більше ревнуватиму їх за гріхи, говорить Господь. 50 Так як розпусниця ревнує жінку корисну і дуже добру, 51 так справедливність ревнуватиме беззаконня, коли себе прикрашує, і оскаржує його до лица, коли прийде той, що обороняє того, хто вишукує всякий гріх на землі. 52 Тому не уподібнюйтеся до неї, ані до її діл, 53 томущо ось ще трішки і забране буде беззаконня з землі і пануватиме в нас справедливність. 54 Хай

не скаже грішник, що він не згрішив, томущо вугілля огня палитиме на голові своїй хто каже: Я не згрішив перед Богом і його славою. 55 Ось Господь знає всі діла людини і їхні винаходи і їхню думку і їхні серця. 56 Він сказав: Хай буде земля, і сталося, хай буде небо, і сталося, 57 і його словом створені звізди, і Він пізнав число звiзд. 58 Він вивідує глибини і їхні скарби, Він виміряв море і його початок, 59 Він замкнув море посеред вод і своїм словом повісив землю на водах, 60 Він розтягнув небо наче помешкання і заснував його на водах, 61 Він поставив в пустині джерела вод і озера на вершках гір, щоб видавали ріки з висоти, щоб напоїти землю, 62 Він створив людину і поклав серце посеред тіла і вклав йому духа і життя і розум 63 і подих всемогучого Бога, який зробив все і досліджує сховане в схованих. 64 Він певно знає ваш почин і що думаєте в ваших серцях. Горе тим, що грішать і бажають покрити свої гріхи. 65 Через що Господь, досліджуючи, дослідить всі їхні діла і переведе вас всіх. 66 І ви будете завстиджені, коли ваші гріхи вийдуть перед людьми, і це будуть беззаконня, які як винуватці стоятимуть в тому дні. 67 Що зробите, або як сховаєте ваші гріхи перед Господом і його славою? 68 Ось Бог суддя, бійтеся його, і відступіть від ваших гріхів і забудьте про ваші беззаконня, щоб вже їх назавжди не чинити. І Бог виведе вас і освободить з усякої скорботи. 69 Бо ось над вами запалюється огонь численної юрби, і захоплять деяких з вас і годуватимуть забитим для ідолів. 70 І хто погодиться з ними, будуть їм на сміх і на погорду і на потоптання. 71 Бо буде по місцях і в сусідних містах велике повстання проти тих, що бояться Господа. 72 Будуть наче безумні, не щадитимуть нікого, щоб роздерти і знищити тих, що ще бояться Господа, 73 бо спустошать і розірвуть їхні мастки і викинуть їх з їхніх хат. 74 Тоді зявиться випробування моїх вибранців, як золото, що випробовується огнем. 75 Послухайте, мої вибранці, говорить Господь, ось дні скорботи, і від них Я вас освободжу. 76 Не бійтеся, ані не вагайтеся, томущо Бог є ваш вождь. 77 І ви, каже Господь Бог, що зберегли заповіді і мої приписи, хай не отяготять вас ваші гріхи, ані не піднімуться понад вас ваші беззаконня. 78 Горе тим, що придавлені своїми гріхами і придушені своїми беззаконнями, так як поле стиснене лісом і його стежка покрита тернями, якою не перейде людина, і відкидається і кладеться, щоб спалити огнем.